

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 8 września 1989 r.

Nr 51

TRESC:

Pos.:

UMOWA MIĘDZYNARODOWA

- 303 — Konwencja konsularna między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Turecką, podpisana w Ankarze dnia 5 czerwca 1987 r. 767
- 304 — Oświadczenie rządowe z dnia 24 marca 1989 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji konsularnej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Turecką, podpisanej w Ankarze dnia 5 czerwca 1987 r. 788

ROZPORZĄDZENIA:

- 305 — Ministra Finansów z dnia 2 września 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia na 1989 r. stawek i zasad obliczania odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych 789
- 306 — Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 sierpnia 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie niektórych opłat oraz bonifikat stosowanych w nasiennictwie 789
- 307 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 sierpnia 1989 r. w sprawie sposobu prowadzenia rejestru jednostek samorządu zawodowego niektórych podmiotów gospodarczych 789

303

KONWENCJA KONSULARNA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Turecką,

podpisana w Ankarze dnia 5 czerwca 1987 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 5 czerwca 1987 r. została podpisana w Ankarze Konwencja konsularna między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Turecką w następującym brzmieniu:

KONWENCJA KONSULARNA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową
a Republiką Turecką

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
i Prezydent Republiki Tureckiej,

kierując się pragnieniem rozwijania i umacniania tradycyjnych więzów przyjaźni między obydwooma Państwami,

pragnąc kontynuować rozwój współpracy i stosunków konsularnych między obydwooma Państwami na podstawie poszanowania suwerennej równości Państw i ich integralności terytorialnej oraz nieingerencji w ich sprawy wewnętrzne,

postanowili zawrzeć niniejszą konwencję i w tym celu wyznaczyli pełnomocników:

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
Tadeusza Olechowskiego

Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych

CONVENTION CONSULAIRE

entre la République Populaire de Pologne et la
République de Turquie

Le Conseil d'Etat de la République Populaire de Pologne et le Président de la République de Turquie animés du désir de développer et de renforcer les rapports amicaux traditionnels entre les deux pays, désireux de poursuivre le développement de la coopération et des relations consulaires entre les deux Etats sur la base des principes du respect de l'égalité souveraine des Etats et de leur intégrité territoriale ainsi que de non-ingérence dans leurs affaires intérieures,

ont résolu de conclure une Convention Consulaire et ont désigné comme Plénipotentiaires à cet effet:

Le Conseil d'Etat de la République Populaire de Pologne
Tadeusz Olechowski — Sous Secrétaire d'Etat au Ministère des Affaires Etrangères,

Prezydent Republiki Tureckiej
Nüzhet Kandemir

Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych,

którzy po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

CZĘŚĆ I

Postanowienia wstępne

Artykuł 1

Definicje

1. W rozumieniu niniejszej konwencji następujące wyrażenia mają niżej określone znaczenie:

- a) „urząd konsularny” oznacza każdy konsulat generalny, konsulat, wicekonsulat lub agencję konsularną;
- b) „okręg konsularny” oznacza terytorium wyznaczone urzędowi konsularnemu do wykonywania funkcji konsularnych;
- c) „kierownik urzędu konsularnego” oznacza osobę powołaną do działania w tym charakterze;
- d) „urzędnik konsularny” oznacza każdą osobę, włącznie z kierownikiem urzędu konsularnego, powołaną w tym charakterze do wykonywania funkcji konsularnych;
- e) „pracownik konsularny” oznacza każdą osobę zatrudnioną w służbie administracyjnej lub technicznej urzędu konsularnego;
- f) „członek personelu służby” oznacza każdą osobę zatrudnioną w służbie domowej urzędu konsularnego;
- g) „członek urzędu konsularnego” oznacza urzędników konsularnych, pracowników konsularnych oraz członków personelu służby;
- h) „członek personelu prywatnego” oznacza osobę zatrudnioną wyłącznie w służbie prywatnej członka urzędu konsularnego;
- i) „członek rodziny” oznacza małżonka członka urzędu konsularnego, jego dzieci i rodziców oraz dzieci i rodziców jego małżonka, pod warunkiem że pozostają oni z nim we wspólnocie domowej i są na utrzymaniu członka urzędu konsularnego;
- j) „pomieszczenia konsularne” oznacza budynki lub części budynków i tereny przyległe do nich, niezależnie od tego, czyją są własnością, używane wyłącznie do celów urzędu konsularnego;
- k) „archiwa konsularne” oznacza wszystkie pisma, dokumenty, korespondencję, książki, filmy, taśmy magnetofonowe i rejestry urzędu konsularnego, jak również materiały szyfrowe i kody, kartoteki i meble przeznaczone do ich zabezpieczenia i przechowywania;
- l) „statek” oznacza każdą jednostkę pływającą, upoważnioną do podnoszenia bandery Państwa wysyłającego i zarejestrowaną w tym Państwie, z wyjątkiem okrętów wojennych;

Le Président de la République de Turquie Nüzhet Kandemir — Sous Secrétaire d'Etat au Ministère des Affaires Etrangères,

lesquels, après avoir échangé leurs pleins-pouvoirs respectifs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

TITRE I

Dispositions préliminaires

Article 1

Définitions

1. Aux fins de la présente Convention, les expressions suivantes s'entendent comme il est précisé ci-dessous:

- a) „Poste consulaire”: tout consulat général, consulat, vice-consulat ou agence consulaire;
- b) „Circonscription consulaire”: le territoire attribué à un poste consulaire pour l'exercice des fonctions consulaires;
- c) „Chef de poste consulaire”: la personne chargée d'agir en cette qualité;
- d) „Fonctionnaire consulaire”: toute personne, y compris le chef de poste consulaire, chargée en cette qualité de l'exercice des fonctions consulaires;
- e) „Employé consulaire”: toute personne employée dans les services administratifs ou techniques;
- f) „Membre du personnel de service”: toute personne affectée au service domestique d'un poste consulaire;
- g) „Membres du poste consulaire”: les fonctionnaires consulaires, employés consulaires et membres du personnel de service;
- h) „Membre du personnel privé”: une personne employée exclusivement au service privé d'un membre du poste consulaire;
- i) „Membre de la famille”: le conjoint du membre du poste consulaire, ses enfants et ses parents, ainsi que les enfants du conjoint, et les parents du conjoint à condition que ceux-ci fassent partie de son ménage et restent à la charge du membre du poste consulaire;
- j) „Locaux consulaires”: les bâtiments ou des parties de bâtiments et le terrain attenant, qui, quel qu'en soit le propriétaire, sont utilisés exclusivement aux fins du poste consulaire;
- k) „Archives consulaires”: tous les papiers, documents, correspondance, livres, films, rubans magnétiques et registres du poste consulaire, ainsi que du matériel des chiffres et des codes, les fichiers et les meubles destinés à les protéger et à les conserver;
- l) „Navire”: toute unité flottante, autorisée à battre pavillon de l'Etat d'envoi ou bien enregistrée dans cet Etat, à l'exception des bâtiments de guerre;

m) „statek powietrzny” oznacza każdą jednostkę latającą, zarejestrowaną w Państwie wysyłającym i uprawnioną do używania oznaki przynależności tego Państwa, z wyjątkiem wojskowej jednostki latającej.

2. Postanowienia niniejszej konwencji dotyczące obywateli Państwa wysyłającego mają odpowiednie zastosowanie również do osób prawnych, które mają swą siedzibę na terytorium Państwa wysyłającego i są ustanowione zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa.

CZĘŚĆ II

Ustanawianie urzędów konsularnych i mianowanie urzędników i pracowników konsularnych

Artykuł 2

Ustanawianie urzędu konsularnego

1. Urząd konsularny może być ustanowiony na terytorium Państwa przyjmującego tylko za zgodą tego Państwa.

2. Siedziba urzędu konsularnego, jego klasa i okręg konsularny są ustalane za obopólną zgodą Umawiających się Stron. Późniejsze zmiany mogą być dokonane przez Państwo wysyłające jedynie za zgodą Państwa przyjmującego.

Artykuł 3

Exequatur

1. Kierownik urzędu konsularnego będzie dopuszczony do wykonywania swych funkcji po przedłożeniu listów komisyjnych i po udzieleniu exequatur przez Państwo przyjmujące.

2. Państwo wysyłające przekazuje listy komisyjne Ministerstwu Spraw Zagranicznych Państwa przyjmującego w drodze dyplomatycznej.

3. Listy komisyjne zawierają imiona, nazwisko i stopień kierownika urzędu konsularnego, jak również określenie okręgu konsularnego i siedziby urzędu konsularnego.

4. Do czasu udzielenia exequatur kierownik urzędu konsularnego może być tymczasowo dopuszczony do wykonywania swych funkcji. W takim przypadku mają do niego zastosowanie postanowienia niniejszej konwencji.

Artykuł 4

Cofnięcie exequatur

Państwo przyjmujące może w każdej chwili i bez obowiązku uzasadniania swojej decyzji powiadomić w drodze dyplomatycznej o tym, że odmawia udzielenia exequatur lub że cofa udzielone exequatur kierownikowi urzędu konsularnego, a także że inny urzędnik konsularny lub pracownik konsularny jest osobą niepożądaną.

W tym przypadku Państwo wysyłające powinno odwołać taką osobę, nawet jeżeli przystąpiła już do wykonywania swych funkcji. Jeżeli Państwo wysyłające nie wypełni w rozsądnym terminie swych obowiązków, Państwo przy-

m) „Aéronef”: toute unité aérienne enregistrée dans l'Etat d'envoi et autorisée à se servir de l'insigne indiquant l'appartenance à cet Etat, à l'exception des avions militaires.

2. Les dispositions de la présente Convention applicables aux ressortissants de l'Etat d'envoi sont également applicables, lorsque le contexte, l'admet, aux personnes morales qui ont leur siège social sur le territoire de l'Etat d'envoi et qui sont constituées conformément à la législation de cet Etat.

TITRE II

Etablissement des postes consulaires et nomination des fonctionnaires et des employés consulaires

Article 2

Etablissement d'un poste consulaire

1. Un poste consulaire ne peut être établi sur le territoire de l'Etat de résidence qu'avec le consentement de cet Etat.

2. Le siège du poste consulaire, sa classe et sa circonscription sont fixés d'un commun accord par les Etats contractants. Des modifications ultérieures ne peuvent y être apportées par l'Etat d'envoi qu'avec le consentement de l'Etat de résidence.

Article 3

Exequatur

1. Le chef du poste consulaire est admis à l'exercice de ses fonctions après présentation de sa lettre de provision et après obtention de l'exequatur accordé par l'Etat de résidence.

2. Les lettres de provision sont transmises par l'Etat d'envoi au Ministère des Affaires Etrangères de l'Etat de résidence par la voie diplomatique.

3. Les lettres de provision attestent les prénoms, le nom et la classe du chef de poste consulaire ainsi que la circonscription consulaire et le siège du poste consulaire.

4. En attendant la délivrance de l'exequatur, le chef de poste consulaire peut être admis provisoirement à l'exercice de ses fonctions. Dans ce cas, les dispositions de la présente Convention lui sont applicables.

Article 4

Retrait de l'exequatur

L'Etat de résidence peut, à tout moment et sans être tenu de motiver sa décision, communiquer par la voie diplomatique qu'il refuse l'octroi de l'exequatur à un chef de poste consulaire ou qu'il retire l'exequatur donné ou bien qu'un fonctionnaire consulaire ou employé consulaire est indésirable.

Dans ce cas, l'Etat d'envoi rappelle la personne en question, si celle-ci est déjà entrée dans l'exercice de ses fonctions. Si l'Etat d'envoi n'exécute pas dans un délai raisonnable cette obligation, l'Etat de résidence peut

mujące może odmówić uznawania tej osoby za urzędnika konsularnego lub pracownika konsularnego.

refuser de reconnaître à cette personne la qualité de fonctionnaire consulaire ou d'employé consulaire.

Artykuł 5

Article 5

Tymczasowe wykonywanie funkcji kierownika urzędu konsularnego

L'exercice à titre temporaire des fonctions de chef de poste consulaire

1. Jeżeli z jakichkolwiek przyczyn kierownik urzędu konsularnego nie może wykonywać swych funkcji lub jeżeli jego stanowisko nie jest obsadzone, Państwo wysyłające może wyznaczyć do pełnienia funkcji tymczasowego kierownika urzędu konsularnego urzędnika konsularnego jednego ze swych urzędów konsularnych w Państwie przyjmującym lub członka personelu dyplomatycznego swego przedstawicielstwa dyplomatycznego; imiona i nazwisko tej osoby będą uprzednio notyfikowane Ministerstwu Spraw Zagranicznych Państwa przyjmującego. Państwo przyjmujące może uzależnić od swej zgody dopuszczenie jako tymczasowego kierownika osoby, która nie jest przedstawicielem dyplomatycznym ani urzędnikiem konsularnym Państwa wysyłającego w Państwie przyjmującym.

1. Si pour quelque raison que ce soit, le chef de poste consulaire est empêché d'exercer ses fonctions ou bien si son poste est vacant, l'Etat d'envoi peut désigner en tant que gérant intérimaire du poste consulaire, un fonctionnaire consulaire d'un de ses postes consulaires dans l'Etat de résidence ou bien un membre du personnel diplomatique de sa mission diplomatique; le nom de cette personne est notifié au préalable au Ministère des Affaires Etrangères de l'Etat de résidence. L'Etat de résidence peut soumettre à son consentement l'admission comme gérant intérimaire d'une personne qui n'est ni un agent diplomatique ni un fonctionnaire consulaire de l'Etat d'envoi dans l'Etat de résidence.

2. Tymczasowemu kierownikowi urzędu konsularnego przysługują te same ułatwienia, przywileje i immunitety, z jakich korzysta kierownik urzędu konsularnego zgodnie z niniejszą konwencją.

2. Les dispositions de la présente Convention sont applicables au gérant intérimaire du poste consulaire, qui jouit des mêmes droits, privilèges et immunités que le chef de poste consulaire.

3. W razie powierzenia funkcji konsularnych zgodnie z ustępem 1 jednemu z członków personelu dyplomatycznego przedstawicielstwa dyplomatycznego Państwa wysyłającego, korzysta on nadal z przysługujących mu przywilejów i immunitetów.

3. Si les fonctions consulaires sont confiées en vertu du paragraphe 1 du présent article à un des membres du personnel diplomatique de la mission diplomatique de l'Etat d'envoi, celui-ci jouit pleinement des privilèges et immunités diplomatiques auxquels il a droit.

Artykuł 6

Article 6

Zawiadamianie organów okręgu konsularnego

Notification aux autorités de la circonscription consulaire

Z chwilą gdy kierownik urzędu konsularnego zostanie dopuszczony, choćby tymczasowo, do wykonywania swych funkcji, Państwo przyjmujące niezwłocznie zawiadomi o tym właściwe organy okręgu konsularnego i zapewni zastosowanie odpowiednich środków dla umożliwienia mu wykonywania funkcji urzędowych oraz korzystania z postanowień niniejszej konwencji.

Dès qu'un chef de poste consulaire est admis, même à titre provisoire, à l'exercice de ses fonctions, l'Etat de résidence est tenu d'informer immédiatement les autorités compétentes de la circonscription consulaire et de prendre les mesures nécessaires, afin de lui permettre de s'acquitter des devoirs de sa charge et bénéficier du traitement prévu par la présente Convention.

Artykuł 7

Article 7

Obywatelstwo urzędnika konsularnego

Nationalité du fonctionnaire consulaire

Urzędnikiem konsularnym może być jedynie obywatel Państwa wysyłającego.

Le fonctionnaire consulaire ne peut avoir que la nationalité de l'Etat d'envoi.

Artykuł 8

Article 8

Notyfikowanie Państwu przyjmującemu mianowań, przyjazdów i wyjazdów

Notification à l'Etat de résidence des nominations, arrivées et départs

Ministerstwu Spraw Zagranicznych Państwa przyjmującego notyfikuje się:

Sont notifiés au Ministère des Affaires Etrangères de l'Etat de résidence:

- a) mianowanie członków urzędu konsularnego, ich przybycie do urzędu konsularnego po mianowaniu, ich ostateczny wyjazd lub zakończenie wykonywania ich funkcji oraz wszystkie inne zmiany mające wpływ na ich status, które mogą powstać w czasie ich służby w urzędzie konsularnym;

- a) la nomination des membres d'un poste consulaire, leur arrivée après leur nomination au poste consulaire, leur départ définitif ou la cessation de leurs fonctions, ainsi que tous les autres changements intéressant leur statut, qui peuvent se produire au cours de leur service au poste consulaire;

- b) przybycie i ostateczny wyjazd osoby należącej do rodziny członka urzędu konsularnego oraz o tym, że jakaś osoba staje się lub przestaje być członkiem rodziny;
- c) przybycie i ostateczny wyjazd członków personelu prywatnego oraz zakończenie ich służby w tym charakterze;
- d) zatrudnienie i zwolnienie osób, mających miejsce stałego pobytu w Państwie przyjmującym, jako członków urzędu konsularnego lub członków personelu prywatnego.

Artykuł 9

Dokumenty tożsamości

1. Właściwe organy Państwa przyjmującego wydają bezpłatnie każdemu urzędnikowi konsularnemu dokument stwierdzający jego tożsamość i stanowisko, które pełni.

2. Postanowienia ustępu 1 stosuje się także do pracowników konsularnych i członków personelu służby, pod warunkiem że osoby te nie są obywatelami Państwa przyjmującego ani nie posiadają w tym Państwie miejsca stałego pobytu.

CZĘŚĆ III

Ułatwienia, przywileje i immunitety

Artykuł 10

Ułatwienia w działalności urzędu konsularnego

1. Państwo przyjmujące udzieli urzędowi konsularnemu wszelkich ułatwień w wykonywaniu jego funkcji konsularnych i zastosuje niezbędne środki w tym celu, aby członkowie urzędu konsularnego mogli wykonywać swe funkcje urzędowe oraz korzystać z przywilejów i immunitetów przewidzianych w niniejszej konwencji.

2. Państwo przyjmujące będzie traktowało urzędników konsularnych z należnym szacunkiem i zastosuje wszelkie środki dla zapobieżenia jakimkolwiek zamachowi na ich osoby, wolność lub godność.

Artykuł 11

Flaga i godło państwowe

1. Godło Państwa wysyłającego wraz z odpowiednim napisem oznaczającym urząd konsularny może być umieszczone na budynku urzędu konsularnego i na rezydencji kierownika urzędu konsularnego.

2. Flaga Państwa wysyłającego może być wywieszona na budynku zajmowanym przez urząd konsularny, jak również na rezydencji kierownika urzędu konsularnego oraz na jego środkach transportu, gdy są używane do celów urzędowych.

Artykuł 12

Pomieszczenie

Państwo przyjmujące ułatwi Państwu wysyłającemu, zgodnie z jego ustawami i innymi przepisami, nabyć

- b) l'arrivée et le départ définitif d'une personne de la famille d'un membre du poste consulaire et, s'il y a lieu, le fait qu'une personne devient ou cesse d'être membre de la famille;
- c) l'arrivée et le départ définitif des membres du personnel privé et la fin de leur service en cette qualité;
- d) l'engagement et le licenciement de personnes résidant dans l'Etat de résidence, en tant que membres du poste consulaire ou bien en tant que membres du personnel privé.

Article 9

Documents d'identité

1. Les services compétents de l'Etat de résidence délivrent gratuitement à tout fonctionnaire consulaire un document attestant son identité et portant la mention des fonctions qu'il remplit.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article s'appliquent également aux employés consulaires et aux membres du personnel de service à condition que ces personnes ne soient ni ressortissants ni résidents de l'Etat de résidence.

TITRE III

Facilités, privilèges et immunités

Article 10

Facilités des activités au poste consulaire

1. L'Etat de résidence accorde au poste consulaire toutes facilités pour l'accomplissement des fonctions consulaires et prend les mesures nécessaires afin que les membres du poste consulaire puissent exercer leur activité officielle et bénéficier des privilèges et immunités prévus par la présente Convention.

2. L'Etat de résidence traite le fonctionnaire consulaire avec le respect qui lui est dû et prend toutes les mesures appropriées pour empêcher toute atteinte à leur personne, leur liberté et leur dignité.

Article 11

Pavillon et écusson nationaux

1. L'emblème de l'Etat d'envoi portant une inscription appropriée désignant le poste consulaire peut être placé sur le bâtiment du poste consulaire et sur la résidence du chef de poste consulaire.

2. Le pavillon national de l'Etat d'envoi peut être arboré sur le bâtiment occupé par le poste consulaire, sur la résidence du chef de poste consulaire et sur ses moyens de transport, lorsque ceux-ci sont utilisés pour les besoins officiels.

Article 12

Logement

L'Etat de résidence aide l'Etat d'envoi, dans le cadre de ses lois et règlements, à se procurer les locaux néce-

pomieszczeń niezbędnych dla urzędu konsularnego, a w razie potrzeby również odpowiednich mieszkań dla członków urzędu konsularnego.

Artykuł 13

Nabywanie terenów i budynków

1. Państwo wysyłające ma prawo, na warunkach przewidzianych przez ustawy i inne przepisy Państwa przyjmującego:

- a) nabywać na własność, posiadać lub użytkować tereny, budynki lub części budynków z przeznaczeniem na siedzibę urzędu konsularnego, na rezydencję kierownika urzędu konsularnego lub na mieszkania innych członków urzędu konsularnego;
- b) budować lub przystosowywać dla tych samych celów budynki znajdujące się na nabytych terenach;
- c) przenieść prawa własności terenów, budynków lub części budynków w ten sposób nabytych lub zbudowanych.

2. Postanowienia ustępu 1 nie zwalniają Państwa wysyłającego od obowiązku stosowania się do przepisów i ograniczeń w zakresie prawa budowlanego i urbanistyki, mających zastosowanie na obszarze, na którym znajdują się wymienione tereny, budynki lub ich części.

Artykuł 14

Nietykalność pomieszczeń konsularnych i rezydencji

1. Pomieszczenia konsularne i rezydencja kierownika urzędu konsularnego są nietykalne. Organy Państwa przyjmującego nie mogą do nich wkraczać bez zgody kierownika urzędu konsularnego, kierownika przedstawicielstwa dyplomatycznego Państwa wysyłającego lub osoby wyznaczonej przez jednego z nich.

2. Państwo przyjmujące ma szczególny obowiązek podjęcia wszelkich stosownych środków dla ochrony pomieszczeń konsularnych przed jakimkolwiek wtargnięciem lub szkodą oraz dla zapobieżenia jakimkolwiek zakłóceniu spokoju urzędu konsularnego i uchybieniu jego godności.

Artykuł 15

Zwolnienie od rekwizycji

Pomieszczenia konsularne, rezydencja kierownika urzędu konsularnego, ich wyposażenie, mienie urzędu konsularnego i jego środki transportu nie podlegają żadnej formie rekwizycji na cele obrony narodowej lub użyteczności publicznej. Jeżeli na te cele niezbędne jest wywłaszczenie, powinny być przedsięwzięte wszelkie odpowiednie środki dla uniknięcia utrudnienia wykonywania funkcji konsularnych i powinno być niezwłocznie wypłacone Państwu wysyłającemu odpowiednie i efektywne odszkodowanie.

Artykuł 16

Zwolnienie pomieszczeń konsularnych od podatków i opłat

1. Pomieszczenia konsularne i rezydencja kierownika urzędu konsularnego, których właścicielem lub najemcą

ssaires au poste consulaire et, en cas de besoin, des logements convenables pour les membres du poste consulaire.

Article 13

Acquisition des terrains et des bâtiments

1. L'Etat d'envoi a le droit dans le cadre des dispositions en vigueur de l'Etat de résidence:

- a) d'acquérir, posséder ou utiliser des terrains, des bâtiments ou parties de bâtiments destinés aux bureaux du poste consulaire, à la résidence du chef de poste consulaire ou aux logements des autres membres du poste consulaire;
- b) de construire ou d'aménager aux mêmes fins les bâtiments se trouvant sur les terrains achetés;
- c) de transférer la propriété des terrains, des bâtiments ou parties de bâtiments ainsi acquis ou construits.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne dispensent pas l'Etat d'envoi de l'obligation de respecter les règlements et les restrictions en matière de construction et d'urbanisme, s'appliquant sur le territoire où se trouvent les terrains, les bâtiments ou parties de bâtiments destinés aux locaux consulaires.

Article 14

Inviolabilité des locaux consulaires et de la résidence

1. Les locaux consulaires ainsi que la résidence du chef de poste consulaire sont inviolables. Les autorités de l'Etat de résidence ne peuvent y pénétrer qu'avec le consentement du chef de poste consulaire, du chef de la mission diplomatique de l'Etat d'envoi ou de la personne désignée par l'un d'eux.

2. L'Etat de résidence a l'obligation spéciale de prendre toutes les mesures appropriées pour empêcher que les locaux consulaires ne soient envahis ou endommagés et pour empêcher que la paix du poste consulaire ne soit troublée et sa dignité amoindrie.

Article 15

Exemption de réquisition

Les locaux consulaires, la résidence du chef de poste consulaire, leur ameublement, les biens du poste consulaire ainsi que les moyens de transport ne peuvent faire l'objet d'aucune réquisition à des fins de défense nationale ou d'utilité publique. Au cas où une expropriation serait nécessaire à ces mêmes fins, toutes les mesures appropriées devront être prises afin d'éviter tout obstacle à l'exercice des fonctions consulaires et une indemnité effective correspondante devra être payée sans aucun délai à l'Etat d'envoi immédiatement après la fin de la procédure d'expropriation.

Article 16

Exemption fiscale des locaux consulaires

1. Les locaux consulaires et la résidence du chef de poste consulaire dont l'Etat d'envoi est propriétaire ou

jest Państwo wysyłające, są wolne od wszelkich państwowych, terenowych i komunalnych podatków i opłat, z wyjątkiem opłat pobieranych za świadczenie usług.

2. Zwolnień przewidzianych w ustępie 1 nie stosuje się do podatków i opłat ciążących na podstawie ustaw i innych przepisów Państwa przyjmującego na osobie, która zawarła umowę z Państwem wysyłającym.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 stosuje się również do środków transportu będących własnością Państwa wysyłającego i przeznaczonych wyłącznie dla celów urzędu konsularnego.

Artykuł 17

Nietykalność archiwów i dokumentów konsularnych

Archiwa i dokumenty konsularne są nietykalne, niezależnie od czasu i miejsca, w którym się znajdują.

Artykuł 18

Swoboda porozumiewania się

1. Państwo przyjmujące dopuszcza i ochrania swobodę porozumiewania się urzędu konsularnego dla wszelkich celów urzędowych. Przy porozumiewaniu się z rządem, przedstawicielstwami dyplomatycznymi i innymi urzędami konsularnymi Państwa wysyłającego, bez względu na to, gdzie się znajdują, urząd konsularny może używać wszelkich odpowiednich środków łączności, włącznie z kurierami dyplomatycznymi lub konsularnymi, pocztą dyplomatyczną lub konsularną oraz korespondencją sporządzoną kodem lub szyfrem. Urząd konsularny może zainstalować nadajnik radiowy i używać go jedynie za zgodą Państwa przyjmującego.

2. Korespondencja urzędowa urzędu konsularnego jest nietykalna. Wyrażenie „korespondencja urzędowa” oznacza wszelką korespondencję dotyczącą urzędu konsularnego i jego funkcji.

3. Poczty konsularnej nie wolno ani otwierać, ani zatrzymywać. Jeżeli jednak właściwe organy Państwa przyjmującego mają poważne podstawy, aby przypuszczać, że poczta zawiera inne przedmioty niż korespondencję, dokumenty i przedmioty określone w ustępie 4, mogą prosić, aby poczta ta została otwarta w ich obecności przez upoważnionego przedstawiciela Państwa wysyłającego. Jeżeli organy Państwa wysyłającego odmówią zastosowania się do tej prośby, poczta zostanie odesłana do miejsca, skąd pochodzi.

4. Paczki składające się na pocztę konsularną powinny mieć widoczne oznaczenie zewnętrzne ich charakteru i mogą jedynie zawierać korespondencję urzędową, jak również dokumenty lub przedmioty przeznaczone wyłącznie do użytku służbowego.

5. Kurier konsularny powinien być zaopatrzony w urzędowy dokument stwierdzający jego charakter i określający liczbę paczek składających się na pocztę konsularną. Z wyjątkiem przypadku, gdy Państwo przyjmujące na to zezwala, nie może on być obywatelem Państwa przyjmującego, ani — gdy nie jest obywatelem Państwa wysyłającego — nie może mieć miejsca stałego pobytu w Państwie przyjmującym. W czasie wykonywania swych

locataire sont exempts de tous impôts et taxes de toute nature; nationaux, régionaux ou communaux, à l'exception de taxes perçues en rémunération de services rendus.

2. L'exemption fiscale prévue au paragraphe 1 du présent article ne s'applique pas aux impôts et taxes qui, d'après les lois et les règlements de l'Etat de résidence, sont à la charge de la personne qui a contracté avec l'Etat d'envoi.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article s'appliquent également aux moyens de transport étant la propriété de l'Etat d'envoi et utilisés exclusivement pour les besoins du poste consulaire.

Article 17

Inviolabilité des archives et documents consulaires

Les archives et les documents consulaires sont inviolables à tout moment et en quelque lieu qu'ils se trouvent.

Article 18

Liberté de communication

1. L'Etat de résidence permet et protège la liberté de communication du poste consulaire pour toutes fins officielles. En communiquant avec le gouvernement, les missions diplomatiques et les autres postes consulaires de l'Etat d'envoi, où qu'ils se trouvent, le poste consulaire peut employer tous les moyens de communication appropriés, y compris les courriers diplomatiques ou consulaires, la valise diplomatique ou consulaire et les messages en code ou en chiffre. Toutefois, le poste consulaire ne peut installer et utiliser un poste émetteur de radio qu'avec l'assentiment de l'Etat de résidence.

2. La correspondance officielle du poste consulaire est inviolable. L'expression „correspondance officielle” s'entend de toute la correspondance relative au poste consulaire et à ses fonctions.

3. La valise consulaire ne doit être ni ouverte ni retenue. Toutefois, si les autorités compétentes de l'Etat de résidence ont de sérieux motifs de croire que la valise contient d'autres objets que la correspondance, les documents et les objets visés au paragraphe 4 du présent article, elles peuvent demander que la valise soit ouverte en leur présence par un représentant autorisé de l'Etat d'envoi. Si les autorités dudit Etat opposent un refus à la demande, la valise est renvoyée à son lieu d'origine.

4. Les colis constituant la valise consulaire doivent porter des marques extérieures visibles de leur caractère et ne peuvent contenir que la correspondance officielle, ainsi que des documents ou objets destinés exclusivement à un usage officiel.

5. Le courrier consulaire doit être porteur d'un document officiel attestant sa qualité et précisant le nombre de colis constituant la valise consulaire. A moins que l'Etat de résidence n'y consente, il ne doit être ni un ressortissant de l'Etat de résidence, ni, sauf s'il est ressortissant de l'Etat d'envoi, un résident permanent de l'Etat de résidence. Dans l'exercice de ses fonctions, ce courrier est protégé par l'Etat de résidence. Il jouit de l'invio-

funkcji kurier ten jest chroniony przez Państwo przyjmujące. Korzysta on z nietykalności osobistej i nie może być aresztowany ani zatrzymany w jakikolwiek sposób.

6. Państwo wysyłające, jego przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne mogą wyznaczać kurierów konsularnych ad hoc. W takich przypadkach postanowienia ustępu 5 mają również zastosowanie z zastrzeżeniem, że wymienione tam immunitety wygasają, gdy taki kurier doręczy odbiorcy pocztę konsularną, która została mu powierzona.

7. Poczta konsularna może być powierzona kapitanowi statku lub statku powietrznego, udającego się do prawnie dozwolonego miejsca przybycia. Kapitan ten powinien być zaopatrzony w urzędowy dokument określający liczbę paczek składających się na pocztę, lecz nie jest uważany za kuriera konsularnego. Na podstawie porozumienia z właściwymi organami miejscowymi urząd konsularny może wysłać jednego ze swych członków w celu bezpośredniego i swobodnego odebrania poczty konsularnej od kapitana statku lub statku powietrznego.

Artykuł 19

Nietykalność osobista urzędników konsularnych

1. Urzędnicy konsularni podlegają zatrzymaniu lub tymczasowemu aresztowaniu jedynie w razie popełnienia ciężkiej zbrodni i na podstawie postanowienia właściwego organu sądowego.

2. Z wyjątkiem przypadku przewidzianego w ustępie 1 urzędnicy konsularni mogą być zatrzymani lub podlegać jakiegokolwiek innej formie ograniczenia ich wolności osobistej jedynie w wykonaniu prawomocnego wyroku sądowego.

3. Jeżeli wszczęto postępowanie karne przeciwko urzędnikowi konsularnemu, jest on obowiązany stawić się przed właściwymi władzami. Postępowanie powinno być jednak prowadzone z należnymi mu względami z uwagi na jego urzędowe stanowisko oraz, z wyjątkiem przypadku przewidzianego w ustępie 1, w sposób, który by możliwie jak najmniej utrudniał wykonywanie funkcji konsularnych. Jeżeli w okolicznościach wymienionych w ustępie 1 niezbędne jest zatrzymanie lub tymczasowe aresztowanie urzędnika konsularnego, postępowanie przeciwko niemu powinno być wszczęte w możliwie najkrótszym czasie.

Artykuł 20

Immunitet jurysdykcyjny

1. Urzędnicy konsularni i pracownicy konsularni nie podlegają jurysdykcji sądowej i administracyjnej Państwa przyjmującego w odniesieniu do czynności dokonanych w zakresie ich funkcji konsularnych.

2. Postanowienia ustępu 1 nie stosuje się jednak do powództw cywilnych:

- a) wynikłych z zawarcia przez urzędnika konsularnego lub pracownika konsularnego umowy, w której nie występował on wyraźnie lub w sposób domniemany jako przedstawiciel Państwa wysyłającego;
- b) wytoczonych przez osoby trzecie na skutek szkód powstałych w wyniku wypadku spowodowanego w Państwie przyjmującym przez pojazd, statek lub statek powietrzny.

labilité de sa personne et ne peut être soumis à aucune forme d'arrestation ou de détention.

6. L'Etat d'envoi, ses missions diplomatiques et ses postes consulaires peuvent désigner des courriers consulaires ad hoc. Dans ce cas, les dispositions du paragraphe 5 du présent article sont également applicables, sous réserve que les immunités qui y sont mentionnées cesseront de s'appliquer dès que le courrier aura remis au destinataire la valise consulaire dont il a la charge.

7. La valise consulaire peut être confiée au commandant d'un navire ou d'un aéronef qui doit arriver à un point d'entrée autorisé. Ce commandant doit être porteur d'un document officiel indiquant le nombre de colis constituant la valise, mais il n'est pas considéré comme un courrier consulaire. A la suite d'un arrangement avec les autorités locales compétentes, le poste consulaire peut envoyer un de ses membres prendre, directement et librement, possession de la valise des mains du commandant du navire ou de l'aéronef.

Article 19

Inviolabilité personnelle des fonctionnaires consulaires

1. Les fonctionnaires consulaires ne peuvent être mis en état d'arrestation ou de détention préventive qu'en cas de crime grave et à la suite d'une décision de l'autorité judiciaire compétente.

2. A l'exception du cas prévu au paragraphe 1 du présent article, les fonctionnaires consulaires ne peuvent pas être incarcérés ni soumis à aucune autre forme de limitation de leur liberté personnelle, sauf en exécution d'une décision judiciaire définitive.

3. Lorsqu'une procédure pénale est engagée contre un fonctionnaire consulaire, celui-ci est tenu de se présenter devant les autorités compétentes. Toutefois, la procédure doit être conduite avec les égards qui sont dus au fonctionnaire consulaire en raison de sa position officielle et, à l'exception du cas prévu au paragraphe 1 du présent article, de manière à gêner le moins possible l'exercice des fonctions consulaires. Lorsque, dans les circonstances mentionnées au paragraphe 1 du présent article, il est devenu nécessaire de mettre un fonctionnaire consulaire en état de détention préventive, la procédure dirigée contre lui doit être ouverte dans le délai le plus bref.

Article 20

Immunité de juridiction

1. Les fonctionnaires consulaires et les employés consulaires ne sont pas justiciables des autorités judiciaires et administratives de l'Etat de résidence pour les actes accomplis dans l'exercice des fonctions consulaires.

2. Toutefois, les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne s'appliquent pas en cas d'action civile:

- a) résultant de la conclusion d'un contrat passé par un fonctionnaire consulaire ou un employé consulaire qu'il n'a pas conclu expressément ou implicitement en tant que mandataire de l'Etat d'envoi; ou
- b) intenté par un tiers pour un dommage résultant d'un accident causé dans l'Etat de résidence par un véhicule, un navire ou un aéronef.

Artykuł 21

Obowiązek składania zeznań w charakterze świadka

1. Członkowie urzędu konsularnego mogą być wzywani w charakterze świadków przed sądy lub inne organy administracyjne Państwa przyjmującego. Jednakże nie można wobec tych osób stosować żadnych środków przymusu ani sankcji.

2. Organ wzywający do złożenia zeznań powinien unikać utrudniania urzędnikowi konsularnemu lub pracownikowi konsularnemu wykonywania jego funkcji. Może on za każdym razem, gdy to jest możliwe, bądź przyjąć te zeznania w jego mieszkaniu lub w urzędzie konsularnym, bądź przyjąć od niego oświadczenie na piśmie.

3. Członkowie urzędu konsularnego nie są obowiązani do składania zeznań co do faktów związanych z wykonywaniem ich funkcji ani do przedstawiania korespondencji i urzędowych dokumentów odnoszących się do ich funkcji. Mają oni również prawo odmówić zeznań w charakterze rzeczoznawców w zakresie prawa Państwa wysyłającego.

Artykuł 22

Zrzeczenie się przywilejów i immunitetów

1. Państwo wysyłające może zrzec się przywilejów i immunitetów przewidzianych w artykułach 19, 20 i 21. Zrzeczenie powinno być zawsze wyraźne i notyfikowane Państwu przyjmującemu.

2. Wszczęcie przez urzędnika konsularnego lub pracownika konsularnego postępowania w przypadku, w którym mógłby korzystać z immunitetu jurysdykcyjnego, pozbawia go prawa powoływania się na immunitet jurysdykcyjny w stosunku do jakiegokolwiek powództwa wzajemnego, bezpośrednio związanego z powództwem głównym.

3. Zrzeczenie się immunitetu od jurysdykcji co do postępowania cywilnego lub administracyjnego nie jest uważane za pociągające za sobą zrzeczenie się immunitetu od środków wykonania orzeczenia; w stosunku do takich środków niezbędne jest odrębne zrzeczenie się.

Artykuł 23

Zwolnienie od świadczeń osobistych i rzeczowych

Państwo przyjmujące zwalnia członków urzędu konsularnego od wszelkich świadczeń osobistych i wszelkiej służby publicznej jakiegokolwiek rodzaju oraz od obciążeń wojskowych, takich jak rekwizycje, kontrybucje i zakwaterowanie.

Artykuł 24

Zwolnienie od obowiązku rejestracji cudzoziemców

Urzędnik konsularny i pracownik konsularny są zwolnieni z wszelkich obowiązków przewidzianych w usta-

Article 21

Obligation de répondre comme témoin

1. Les membres du poste consulaire peuvent être appelés à répondre comme témoins à la demande des autorités judiciaires ou administratives de l'Etat de résidence. Toutefois, aucune mesure de contrainte ou autre sanction ne pourra être prise à l'égard de ces personnes.

2. L'autorité qui requiert le témoignage doit éviter de gêner le fonctionnaire ou l'employé consulaire dans l'accomplissement de ses fonctions. Elle peut recueillir son témoignage à sa résidence, au poste consulaire, ou accepter une déclaration écrite de sa part, toutes les fois que cela est possible.

3. Les membres d'un poste consulaire ne sont pas tenus de déposer sur des faits ayant trait à l'exercice de leurs fonctions et de produire la correspondance et les documents officiels y relatifs. Ils ont également le droit de refuser de témoigner en tant qu'experts sur le droit national de l'Etat d'envoi.

Article 22

Renonciation aux privilèges et immunités

1. L'Etat d'envoi peut renoncer aux privilèges et immunités définis aux articles 19, 20 et 21. Cette renonciation doit toujours être expressée et communiquée par écrit à l'Etat de résidence.

2. Si un fonctionnaire consulaire ou un employé consulaire engage une procédure au cas où il bénéficierait de l'immunité de juridiction, il n'est pas recevable à invoquer l'immunité de juridiction à l'égard de toute demande reconventionnelle, directement liée à la demande principale.

3. La renonciation à l'immunité de juridiction pour une action civile ou administrative n'est pas considérée comme renonciation à l'immunité quant aux mesures d'exécution du jugement. Pour ces mesures d'exécution, une renonciation distincte est nécessaire.

Article 23

Exemption des prestations personnelles et réelles

L'Etat de résidence exempte les membres du poste consulaire de toute prestation personnelle et de tout service d'intérêt public, de quelque nature qu'il soit, et des charges militaires telles que les réquisitions, contributions et logements militaires.

Article 24

Exemption de l'obligation d'immatriculation des étrangers

Le fonctionnaire consulaire et l'employé consulaire sont exemptés de toutes les obligations prévues par les

wach i innych przepisach Państwa przyjmującego dotyczących rejestracji cudzoziemców, zezwoleń na pobyt oraz z innych formalności dotyczących cudzoziemców.

Artykuł 25

Zwolnienie urzędnika i pracownika konsularnego od podatków i opłat

1. Urzędnik konsularny i pracownik konsularny są zwolnieni z wszelkich podatków i opłat państwowych, terenowych i komunalnych, z wyjątkiem:

- a) podatków pośrednich tego rodzaju, które są zazwyczaj wliczane w cenę towarów i usług;
- b) podatków i opłat od nieruchomości stanowiących własność prywatną, położonych na terytorium Państwa przyjmującego;
- c) podatków od spadku i podatków od przeniesienia prawa własności, pobieranych przez Państwo przyjmujące, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 27;
- d) podatków i opłat od wszelkiego rodzaju prywatnych dochodów mających swe źródło w Państwie przyjmującym;
- e) opłat pobieranych z tytułu zapłaty za świadczenia określonych usług;
- f) opłat rejestracyjnych, sądowych, hipotecznych i stemplowych, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 16.

2. Członkowie urzędu konsularnego zatrudniający osoby, których uposażenia lub wynagrodzenia nie są zwalniane od podatku od dochodów w Państwie przyjmującym, powinny wypełniać obowiązki nakładane przez ustawy i inne przepisy tego Państwa w zakresie pobierania podatku od dochodów.

Artykuł 26

Zwolnienie od opłat celnych i rewizji celnej

1. Zgodnie ze swymi ustawami i innymi przepisami, Państwo przyjmujące zezwala na wwóz i wywóz oraz udziela zwolnienia od wszelkich opłat celnych, podatków i innych związanych z tym należności, z wyjątkiem opłat za składowanie, przewóz i inne podobne usługi:

- a) przedmiotów przeznaczonych do użytku służbowego urzędu konsularnego;
- b) przedmiotów przeznaczonych do użytku osobistego urzędnika konsularnego, włącznie z przedmiotami przeznaczonymi do jego urzędowania się.

2. Pracownik konsularny korzysta z przywilejów i zwolnień przewidzianych w ustępie 1 litera b) w odniesieniu do przedmiotów sprowadzonych w związku z pierwszym urzędowaniem się.

3. Bagaż osobisty, przywieziony przez urzędnika konsularnego, zwolniony jest od rewizji celnej. Może on być poddawany tej rewizji tylko wówczas, gdy istnieją poważne powody do przypuszczenia, że zawiera on przedmioty inne niż wymienione w ustępie 1 litera b) albo przedmioty, których przywóz lub wywóz jest zabroniony przez ustawy i inne przepisy lub podlega przepisom

lois et règlements de l'Etat de résidence en matière d'immatriculation des étrangers, de permis de séjour ainsi que d'autres formalités concernant les étrangers.

Article 25

Exemption fiscale du fonctionnaire et employé consulaire

1. Le fonctionnaire consulaire et l'employé consulaire sont exemptés de tous impôts et taxes, nationaux, régionaux et communaux à l'exception:

- a) des impôts indirects tels qu'ils sont normalement inclus dans le prix des marchandises et des services;
- b) des impôts et taxes sur les biens immeubles privés situés sur le territoire de l'Etat de résidence;
- c) des droits de succession et de mutation perçus par l'Etat de résidence, sous réserve des dispositions de l'article 27;
- d) des impôts et taxes sur toutes sortes de revenus privés, qui ont leur source dans l'Etat de résidence;
- e) des droits perçus en rémunération des services particuliers rendus;
- f) des droits d'enregistrement, de greffe, d'hypothèque et de timbre, sous réserve des dispositions de l'article 16.

2. Les membres du poste consulaire qui emploient des personnes dont les traitements et les salaires ne sont pas exemptés de l'impôt sur le revenu dans l'Etat de résidence doivent respecter les obligations que les lois et règlements dudit Etat imposent en matière de perception de l'impôt sur le revenu.

Article 26

Exemption des droits de douane et de la visite douanière

1. Conformément à ses lois et règlements, l'Etat de résidence autorise l'entrée et la sortie et accorde l'exemption de tous droits de douane, taxes et autres redevances connexes autres que frais d'entrepôt, de transport et frais afférents à des services analogues, pour:

- a) les objets destinés à l'usage officiel du poste consulaire;
- b) les objets destinés à l'usage personnel du fonctionnaire consulaire, y compris les effets destinés à son établissement.

2. L'employé consulaire bénéficie des privilèges et exemptions prévus à l'alinéa b) du paragraphe 1 du présent article en ce qui concerne les objets importés lors de sa première installation.

3. Le fonctionnaire consulaire est exempté de l'inspection de son bagage personnel à moins qu'il n'existe des motifs sérieux de croire que celui-ci contient des objets ne bénéficiant pas des exemptions mentionnées au paragraphe 1 alinéa b) du présent article ou des objets dont l'importation ou l'exportation est interdite par la législation ou soumise aux règlements de quarantaine de

o kwarantannie Państwa przyjmującego. Rewizja taka może być dokonana jedynie w obecności urzędnika konsularnego, członka jego rodziny lub upoważnionego ich przedstawiciela.

Artykuł 27

Spadek po członku urzędu konsularnego

W razie śmierci członka urzędu konsularnego, Państwo przyjmujące:

- a) zezwoli na wywóz ruchomego mienia pozostałego po osobie zmarłej, z wyjątkiem mienia nabytego w Państwie przyjmującym, którego wywóz był zabroniony w chwili śmierci;
- b) nie będzie pobierać podatków spadkowych ani podatków od przeniesienia prawa własności w odniesieniu do mienia ruchomego, które znajdowało się w Państwie przyjmującym jedynie w związku z przebywaniem w tym Państwie osoby zmarłej jako członka urzędu konsularnego.

Artykuł 28

Swoboda poruszania się

Z zastrzeżeniem swych ustaw i innych przepisów dotyczących stref, do których wstęp ze względu na bezpieczeństwo państwa jest zabroniony lub ograniczony, Państwo przyjmujące zapewni wszystkim członkom urzędu konsularnego swobodę poruszania się i podróżowania na swym terytorium.

Artykuł 29

Ubezpieczanie środków transportu

Środki transportu będące własnością Państwa wysyłającego i przeznaczone dla celów urzędu konsularnego lub będące własnością członków urzędu konsularnego, podlegają w Państwie przyjmującym obowiązkowemu ubezpieczeniu.

Artykuł 30

Przywileje i immunitety członków rodziny

Członkowie rodziny członka urzędu konsularnego korzystają z przywilejów przewidzianych w artykułach 9, 19 ustęp 3, 21 ustęp 3, 23, 24, 25, 26 ustęp 1 litera b) i ustęp 2, 27 i 28 niniejszej konwencji, pod warunkiem że nie są obywatelami Państwa przyjmującego, nie mają miejsca stałego pobytu w tym Państwie, ani nie wykonują w nim żadnej działalności zarobkowej.

Artykuł 31

Wyłączenia z przywilejów i immunitetów

Członkowie urzędu konsularnego, którzy są obywatelami Państwa przyjmującego lub mają miejsce stałego

l'Etat de résidence. En pareil cas, l'inspection ne doit se faire qu'en présence du fonctionnaire consulaire, du membre de sa famille ou de leur représentant autorisé.

Article 27

Succession d'un membre du poste consulaire

En cas de décès d'un membre du poste consulaire, l'Etat de résidence:

- a) permettra l'exportation des biens meubles du défunt, à l'exception de ceux qui ont été acquis dans l'Etat de résidence et qui font l'objet d'une prohibition d'exportation au moment du décès;
- b) ne prélèvera pas de droits de succession ni de mutation sur les biens meubles, dont la présence dans l'Etat de résidence était due uniquement à la présence dans cet Etat du défunt en tant que membre du poste consulaire.

Article 28

Liberté de mouvement

Sous réserve de ses lois et règlements concernant les zones dans lesquelles pour des raisons de sécurité de l'Etat l'entrée est interdite ou réglementée, l'Etat de résidence assurera à tous les membres du poste consulaire, la liberté de circuler et de voyager sur son territoire.

Article 29

Assurance des moyens de transport

Les moyens de transport étant la propriété de l'Etat d'envoi et destinés à l'usage du poste consulaire ou qui sont la propriété des membres du poste consulaire doivent faire l'objet d'une assurance obligatoire.

Article 30

Privilèges et immunités des membres de famille

Les membres de la famille d'un membre du poste consulaire bénéficient des privilèges prévus dans les articles 9, 19 paragraphe 3, 21 paragraphe 3 et dans les articles 23, 24, 25, 26 paragraphe 1 alinéa b) et paragraphe 2, ainsi que dans les articles 27 et 28 de la présente Convention, à condition qu'ils ne soient pas ressortissants de l'Etat de résidence, ne résident pas dans cet Etat et n'exercent aucune activité lucrative.

Article 31

Exclusion des privilèges et immunités

Les membres du poste consulaire, qui sont ressortissants de l'Etat de résidence ou résidents permanents

pobytu w tym Państwie, nie korzystają z przywilejów i immunitetów określonych w niniejszej konwencji, z wyjątkiem wynikających z artykułu 21 ustęp 3.

dans cet Etat, ne bénéficient pas des privilèges et immunités définis par la présente Convention, sous réserve du paragraphe 3 de l'article 21.

CZĘŚĆ IV

Funkcje konsularne

Artykuł 32

Zakres funkcji

Urządnik konsularny jest powołany do popierania we wszelkich formach rozwoju stosunków ekonomicznych, handlowych, kulturalnych i naukowych oraz turystyki między Państwem wysyłającym a Państwem przyjmującym, przyczyniania się w każdy inny sposób do rozwoju przyjaznych stosunków między obydwoimi Państwami oraz ochrony praw i interesów Państwa wysyłającego i jego obywateli.

Artykuł 33

Porozumiewanie się z władzami Państwa przyjmującego

1. Urządnik konsularny wykonuje funkcje w swym okręgu konsularnym. Jednakże w szczególnych okolicznościach może, za zgodą Państwa przyjmującego, wykonywać funkcje poza swym okręgiem konsularnym.

2. Przy wykonywaniu swych funkcji urządnik konsularny może zwracać się do:

- a) właściwych miejscowych organów okręgu konsularnego;
- b) właściwych centralnych organów Państwa przyjmującego, jeżeli to jest dopuszczalne i w zakresie, w jakim to jest dopuszczalne na podstawie ustaw i innych przepisów oraz zwyczajów Państwa przyjmującego lub odpowiednich umów międzynarodowych.

Artykuł 34

Reprezentowanie obywateli przed sądami i innymi organami Państwa przyjmującego

1. Urządnik konsularny ma prawo, z uwzględnieniem zwyczajów i przepisów obowiązujących w Państwie przyjmującym, zastępować obywateli Państwa wysyłającego i podejmować decyzje mające na celu zapewnienie ich właściwego reprezentowania przed sądami i innymi organami Państwa przyjmującego oraz przedsięwziąć tymczasowe środki dla ochrony praw i interesów tych obywateli, gdy osoby te z powodu nieobecności lub z jakiegokolwiek innej przyczyny nie są w stanie podjąć w odpowiednim czasie ochrony swych praw i interesów.

2. Zastępstwo, o którym mowa w ustępie 1, ustaje z chwilą, kiedy osoba zastępowana ustanowi swego pełnomocnika lub sama zapewni ochronę swych praw i interesów.

TITRE IV

Fonctions consulaires

Article 32

L'étendue des fonctions

Le fonctionnaire consulaire est habilité à favoriser, sous toutes ses formes, le développement de relations économiques, commerciales, culturelles et scientifiques ainsi que du tourisme entre l'Etat d'envoi et l'Etat de résidence, à promouvoir de toute autre manière les relations amicales entre l'Etat d'envoi et l'Etat de résidence et à protéger les droits et les intérêts de l'Etat d'envoi et de ses ressortissants.

Article 33

Communication avec les autorités de l'Etat de résidence

1. Le fonctionnaire consulaire exerce ses fonctions dans sa circonscription consulaire. Toutefois, dans des circonstances exceptionnelles, il peut exercer ses fonctions en dehors de cette circonscription avec le consentement de l'Etat de résidence.

2. Dans l'exercice de ses fonctions, le fonctionnaire consulaire peut s'adresser aux:

- a) autorités locales compétentes de la circonscription consulaire;
- b) autorités centrales compétentes de l'Etat de résidence, dans la mesure où le permettent les lois, règlements et coutumes de cet Etat, ainsi que les accords internationaux.

Article 34

Représentation des ressortissants devant les tribunaux de l'Etat de résidence

1. Le fonctionnaire consulaire a le droit, sous réserve des pratiques et procédures en vigueur dans l'Etat de résidence, de représenter les ressortissants de l'Etat d'envoi ou de prendre des dispositions afin d'assurer leur représentation appropriée devant les tribunaux ou les autres autorités de l'Etat de résidence pour demander, conformément aux lois et règlements de l'Etat de résidence, l'adoption de mesures provisoires en vue de la sauvegarde des droits et intérêts de ces ressortissants lorsque, en raison de leur absence ou pour toute autre cause, ils ne peuvent défendre en temps utile leurs droits et intérêts.

2. La représentation, dont il est question au paragraphe 1 du présent article, prend fin au moment où la personne représentée désigne son mandataire ou assure elle-même la défense de ses droits et intérêts.

Artykuł 35

Rejestracja obywateli, wydawanie paszportów i wiz

Urządnik konsularny ma prawo:

- a) prowadzić rejestr obywateli Państwa wysyłającego;
- b) wydawać obywatelom Państwa wysyłającego paszporty lub inne dokumenty podróży, przedłużać ich ważność, dokonywać w nich zmian, a także je unieważniać;
- c) udzielać wiz Państwa wysyłającego.

Artykuł 36

Funkcje z zakresu stanu cywilnego

1. Kierownik urzędu konsularnego ma prawo przyjmować oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński, pod warunkiem że obie osoby zawierające małżeństwo są obywatelami Państwa wysyłającego. Urząd konsularny zawiadamia właściwe organy Państwa przyjmującego o zawartych związkach małżeńskich, jeżeli ustawy Państwa przyjmującego tego wymagają.

2. Urządnik konsularny ma prawo prowadzić rejestrację urodzin, małżeństw i zgonów obywateli Państwa wysyłającego oraz wydawać odpowiednie dokumenty. Nie zwalnia to jednak obywateli Państwa wysyłającego od obowiązku przestrzegania ustaw i innych przepisów Państwa przyjmującego w sprawie rejestracji urodzeń, małżeństw i zgonów.

3. Właściwe organy Państwa przyjmującego, na żądanie, będą niezwłocznie i nieodpłatnie przysyłać urzędowi konsularnemu do celów urzędowych odpisy i wyciągi dokumentów stanu cywilnego dotyczące obywateli Państwa wysyłającego.

Artykuł 37

Funkcje notarialne

1. Urządnik konsularny ma prawo:

- a) przyjmować, sporządzać i uwierzytelniać oświadczenia obywateli Państwa wysyłającego;
- b) przyjmować, sporządzać i uwierzytelniać rozporządzenia ostatniej woli i inne dokumenty stwierdzające jednostronne czynności prawne obywateli Państwa wysyłającego, dokonane zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa;
- c) uwierzytelniać dokumenty, podpisy oraz pieczęcie na dokumentach obywateli Państwa wysyłającego;
- d) legalizować wszelkie dokumenty wydane przez organy Państwa wysyłającego lub Państwa przyjmującego, poświadczając odpisy i wyciągi z tych dokumentów;
- e) tłumaczyć dokumenty i poświadczając zgodność tłumaczeń;
- f) sporządzać i uwierzytelniać umowy zawarte między obywatelami Państwa wysyłającego, jeżeli nie dotyczą one ustanowienia, przeniesienia lub wygaśnięcia

Article 35

Enregistrement des ressortissants, délivrance des passeports et des visas

Le fonctionnaire consulaire a le droit:

- a) d'immatriculer les ressortissants de l'Etat d'envoi;
- b) de délivrer aux ressortissants de l'Etat d'envoi des passeports ou autres documents de voyage, de les renouveler, d'y introduire d'autres modifications et également de les annuler;
- c) de délivrer des visas d'entrée dans l'Etat d'envoi.

Article 36

Fonctions relatives à l'état civil

1. Le chef de poste consulaire a le droit de célébrer les mariages à condition que les deux époux n'aient que la nationalité de l'Etat d'envoi. Le poste consulaire informe les autorités compétentes de l'Etat de résidence des mariages contractés si la législation de l'Etat de résidence l'exige.

2. Le fonctionnaire consulaire a le droit de tenir le registre des naissances, mariages et décès de ressortissants de l'Etat d'envoi et de délivrer les documents appropriés. Toutefois, cette disposition ne dispense pas les ressortissants de l'Etat d'envoi de l'obligation de respecter la législation de l'Etat de résidence en matière d'enregistrement des naissances, mariages et décès.

3. Les autorités compétentes de l'Etat de résidence transmettront au poste consulaire, à des fins officielles, sur sa demande, sans délai et en franchise, les copies et extraits de documents d'état civil concernant les ressortissants de l'Etat d'envoi.

Article 37

Fonctions notariales

1. Le fonctionnaire consulaire a le droit de:

- a) recevoir, dresser et légaliser les déclarations des ressortissants de l'Etat d'envoi;
- b) recevoir, dresser et légaliser les dispositions de dernière volonté et autres documents constatant des actes juridiques unilatéraux des ressortissants de l'Etat d'envoi accomplis selon la législation de cet Etat;
- c) légaliser les documents, signatures et sceaux sur les documents des ressortissants de l'Etat d'envoi;
- d) légaliser tous documents délivrés par les autorités de l'Etat d'envoi ou par l'Etat de résidence, légaliser les copies et les extraits de ces documents;
- e) traduire les documents et en certifier la traduction conforme;
- f) dresser et légaliser les contrats passés entre ressortissants de l'Etat d'envoi, s'ils ne sont pas relatifs à l'établissement, le transfert ou l'extinction de droits

praw do nieruchomości znajdujących się w Państwie przyjmującym;

- g) sporządzać i uwierzytelniać umowy, bez względu na obywatelstwo stron, jeżeli te umowy odnoszą się do mienia lub praw istniejących w Państwie wysyłającym i wywołują skutki prawne wyłącznie w tym Państwie;
- h) uwierzytelniać i wydawać świadectwa pochodzenia towarów oraz inne podobne dokumenty;
- i) ogłaszać w pomieszczeniach konsularnych zawiadomienia dotyczące wszelkich spraw z zakresu praw i obowiązków lub interesów obywateli Państwa wysyłającego.

2. Dokumenty wymienione w ustępie 1, sporządzone, zalegalizowane, uwierzytelnione lub poświadczane przez urzędnika konsularnego Państwa wysyłającego, uważane są za dokumenty urzędowe lub urzędowo uwierzytelnione lub poświadczane oraz mają taką samą moc dowodową i wywołują takie same skutki, jak dokumenty zalegalizowane, uwierzytelnione lub poświadczane przez właściwe organy Państwa przyjmującego, jeżeli treść ich nie jest sprzeczna z ustawami i innymi przepisami tego Państwa.

Artykuł 38

Przyjęcie do depozytu

1. Urzędnik konsularny ma prawo przyjmować do depozytu dokumenty, pieniądze i przedmioty wartościowe od obywateli Państwa wysyłającego.

2. Urzędnik konsularny ma również prawo przyjmować w celu przekazania osobom uprawnionym przedmioty zagubione przez obywateli Państwa wysyłającego podczas ich pobytu w Państwie przyjmującym.

Artykuł 39

Doręczanie pism sądowych i pozasądowych

Urzędnik konsularny ma prawo doręczać pisma sądowe i pozasądowe oraz dokonywać rekwizycji sądowych zgodnie z obowiązującymi umowami międzynarodowymi lub, w braku takich umów, w sposób zgodny z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego.

Artykuł 40

Opieka i kuratela

1. Organy Państwa przyjmującego powiadamiają urząd konsularny o potrzebie ustanowienia opieki lub kurateli nad małoletnim lub posiadającym ograniczoną zdolność do czynności prawnych obywatelem Państwa wysyłającego lub zapewnienia ochrony nad ich mieniem znajdującym się w Państwie przyjmującym w przypadku, gdy obywatel Państwa wysyłającego nie jest w stanie sam sprawować ochrony z jakiegokolwiek powodu.

2. Urzędnik konsularny może porozumiewać się w sprawach, o których mowa w ustępie 1, z właściwymi

réels sur des biens immeubles situés dans l'Etat de résidence;

- g) dresser et légaliser les contrats, quelle que soit la nationalité des parties, si ces contrats sont relatifs aux biens ou aux droits situés dans l'Etat d'envoi et s'ils doivent produire des effets juridiques uniquement dans cet Etat;
- h) légaliser ou délivrer les certificats d'origine ainsi que d'autres documents similaires pour les marchandises;
- i) publier dans les locaux consulaires des avis relatifs à toutes les questions relevant des droits et obligations ou des intérêts des ressortissants de l'Etat d'envoi.

2. Les documents énumérés au paragraphe 1 du présent article dressés, légalisés ou certifiés conformes par le fonctionnaire du poste consulaire, sont considérés comme documents officiels, dûment légalisés et possédant la même force probante et produisent les mêmes effets que les documents légalisés par les autorités compétentes de l'Etat de résidence à condition toutefois qu'ils ne s'opposent pas aux lois et règlements de cet Etat.

Article 38

Réception en dépôt

1. Le fonctionnaire consulaire a le droit de recevoir en dépôt des documents, des sommes d'argent et des objets de valeur qui lui sont remis par les ressortissants de l'Etat d'envoi.

2. Le fonctionnaire consulaire a également le droit de recevoir, en vue de les transmettre à leur propriétaires, les objets égarés par les ressortissants de l'Etat d'envoi au cours de leur séjour dans l'Etat de résidence.

Article 39

Transmission des actes judiciaires et extrajudiciaires

Le fonctionnaire consulaire a le droit de transmettre des actes judiciaires et extra-judiciaires ou exécuter des commissions rogatoires conformément aux accords internationaux en vigueur ou, à défaut de tels accords, de toute manière compatible avec les lois et règlements de l'Etat de résidence.

Article 40

Tutelle et curafelle

1. Les autorités de l'Etat de résidence informent le poste consulaire lorsqu'il y a nécessité d'organiser la tutelle ou la curafelle d'un ressortissant de l'Etat d'envoi, mineur ou possédant une capacité limitée de contracter, ou d'assurer la protection de biens se trouvant dans l'Etat de résidence et que le ressortissant de l'Etat d'envoi n'est pas en état d'administrer quelle qu'en soit la raison.

2. Le fonctionnaire consulaire peut communiquer à ses sujets des questions visées au paragraphe 1 du pré-

organami Państwa przyjmującego, w szczególności proponować odpowiednią osobę na opiekuna lub kuratora.

Artykuł 41

Porozumiewanie się z obywatelami Państwa wysyłającego

Urządник konsularny ma prawo porozumiewać się z każdym obywatelem Państwa wysyłającego, udzielać mu pomocy lub rady i w razie konieczności zapewnić mu opiekę prawną. Państwo przyjmujące nie będzie ograniczać w żaden sposób możliwości porozumiewania się obywateli Państwa wysyłającego z urzędem konsularnym ani dostępu do tego urzędu.

Artykuł 42

Porozumiewanie się z obywatelami pozbawionymi wolności

1. Urządник konsularny zostanie niezwłocznie, najpóźniej w czasie czterdziestu ośmiu godzin, powiadomiony przez właściwe organy Państwa przyjmującego o zatrzymaniu lub zastosowaniu każdej innej formy pozbawienia wolności wobec obywatela Państwa wysyłającego w jego okręgu konsularnym.

2. W przypadku przewidzianym w ustępie 1 urzędnik konsularny, po zawiadomieniu go, będzie miał prawo udać się natychmiast do tego obywatela i rozmawiać z nim, aby przedsięwziąć niezbędne środki dla jego obrony. Następnie odpowiednie organy Państwa przyjmującego przyznają, w razie potrzeby, urzędnikowi konsularnemu prawo widzenia się z tym obywatelem w rozsądnych okresach czasu. Urzędnik konsularny powstrzyma się jednak od interwencji na rzecz tego obywatela, jeżeli ten ostatni wyraźnie się temu sprzeciwi w obecności urzędnika konsularnego. Każda wiadomość od tego obywatela, skierowana do urzędu konsularnego, zostanie niezwłocznie przekazana temu ostatniemu przez właściwe organy Państwa przyjmującego.

3. Jeśli obywatel Państwa wysyłającego odbywa, po skazaniu, karę pozbawienia wolności, urzędnik konsularny ma prawo odwiedzać go i porozumiewać się z nim.

4. Uprawnienia określone w ustępach 1—3 będą wykonywane zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego, z zastrzeżeniem, że nie uchylają one tych uprawnień.

Artykuł 43

Zawiadamianie o wypadkach drogowych

Właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią niezwłocznie urzędnika konsularnego o poważnych wypadkach drogowych obywateli Państwa wysyłającego.

sent article avec les autorités compétentes de l'Etat de résidence et en particulier proposer des personnes pour agir en qualité de tuteur ou de curateur.

Article 41

Communication avec des ressortissants de l'Etat d'envoi

Le fonctionnaire consulaire a le droit de communiquer avec tout ressortissant de l'Etat d'envoi, lui prêter assistance et conseil et, en cas de besoin, lui assurer une assistance juridique. L'Etat de résidence ne limitera aucunement les possibilités de communication des ressortissants de l'Etat d'envoi avec le poste consulaire ni l'accès à ce poste.

Article 42

Communication avec des ressortissants privés de liberté

1. Le fonctionnaire consulaire sera informé sans délai et au plus tard dans 48 heures par les autorités compétentes de l'Etat de résidence de l'arrestation, de la détention ou de toute autre mesure privative de liberté, qui frapperait un ressortissant de l'Etat d'envoi dans sa circonscription.

2. Dans le cas prévu au paragraphe 1 le fonctionnaire consulaire, après qu'il ait été informé, aura le droit de se rendre immédiatement auprès de ce ressortissant et de s'entretenir avec lui en vue de prendre les mesures nécessaires pour sa défense en justice. Par la suite, les autorités compétentes de l'Etat de résidence accordent, en cas de besoin, au fonctionnaire consulaire, le droit de se rendre auprès dudit ressortissant à des intervalles raisonnables. Néanmoins, le fonctionnaire consulaire s'abstiendra d'intervenir en faveur dudit ressortissant lorsque celui-ci s'y oppose expressément en présence du fonctionnaire consulaire. Toute communication de ce ressortissant destinée au poste consulaire sera transmise sans retard à ce dernier par les soins des autorités compétentes de l'Etat de résidence.

3. Lorsqu'un ressortissant de l'Etat d'envoi purge, après condamnation, une peine privative de liberté, le fonctionnaire consulaire aura le droit de lui rendre visite ainsi que de s'entretenir avec lui.

4. Les visites visées aux paragraphes 1, 2 et 3 du présent article auront lieu en conformité avec les lois et règlements de l'Etat de résidence. Il est entendu que ces lois et règlements ne doivent pas entraver l'exercice desdites fonctions consulaires.

Article 43

Accidents de circulation

Les autorités compétentes de l'Etat de résidence informeront sans délai le fonctionnaire consulaire de tous les accidents graves de circulation des ressortissants de l'Etat d'envoi.

Artykuł 44

Zawiadomienie o zgonie obywatela

Właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią niezwłocznie urzędnika konsularnego o zgonie obywatela Państwa wysyłającego.

Artykuł 45

Funkcje dotyczące spadku

1. Właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią niezwłocznie urzędnika konsularnego o otwarciu w tym Państwie spadku po obywatelu Państwa wysyłającego, jak również o otwarciu spadku, niezależnie od obywatelstwa osoby zmarłej, jeżeli obywatel Państwa wysyłającego powołany jest do spadku jako spadkobierca, uprawniony lub zapisobierca.

2. Właściwe organy Państwa przyjmującego podejmą niezbędne środki przewidziane w ustawach i innych przepisach tego Państwa dla zabezpieczenia spadku oraz przekazania urzędnikowi konsularnemu odpisu testamentu, jeżeli został on sporządzony, oraz wszelkich posiadanych informacji dotyczących spadku, miejsca pobytu osób uprawnionych do spadku, wartości i składu masy spadkowej, włącznie z kwotami pochodzącymi z tytułu ubezpieczeń społecznych, zarobków, polis ubezpieczeniowych. Powiadomią także o terminie rozpoczęcia postępowania spadkowego lub stadium, w jakim się ono znajduje.

3. Urzędnik konsularny jest upoważniony, bez potrzeby przedstawiania pełnomocnictwa, do reprezentowania, zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego, bezpośrednio lub pośrednio przez swego przedstawiciela, przed sądami lub innymi właściwymi organami Państwa przyjmującego obywatela Państwa wysyłającego, uprawnionego do spadku lub mającego roszczenia do spadku w Państwie przyjmującym, jeżeli jest on nieobecny lub nie ustanowił swojego pełnomocnika.

4. Urzędnik konsularny ma prawo domagać się od właściwych organów Państwa przyjmującego:

- a) zabezpieczenia spadku, nałożenia i zdjęcia pieczęci, podjęcia środków zabezpieczenia spadku, w tym wyznaczenia kuratora spadku, jak również uczestniczyć w tych czynnościach;
- b) sprzedaży mienia wchodzącego w skład spadku, jak również powiadomienia o ustalonej dacie tej sprzedaży, aby mógł być obecny.

5. Z chwilą zakończenia postępowania spadkowego lub innych czynności urzędowych właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią niezwłocznie urzędnika konsularnego i po uregulowaniu długów, opłat i podatków w ciągu trzech miesięcy przekażą mu spadek lub udziały spadkowe osób, które reprezentuje.

6. W przypadku gdy wartość spadku jest niewielka, urzędnik konsularny będzie mógł zwrócić się, aby mienie

Article 44

Le décès d'un ressortissant

Les autorités compétentes de l'Etat de résidence informeront sans délai le fonctionnaire consulaire du décès d'un ressortissant de l'Etat d'envoi.

Article 45

Succession

1. Les autorités compétentes de l'Etat de résidence avisent sans retard le fonctionnaire consulaire de l'ouverture dans cet Etat d'une succession, à la suite du décès d'un ressortissant de l'Etat d'envoi, ainsi que de l'ouverture d'une succession quelle que soit la nationalité de la personne décédée, à laquelle un ressortissant de l'Etat d'envoi peut être intéressé en qualité d'héritier, d'ayant droit ou de légataire.

2. Les autorités compétentes de l'Etat de résidence prendront les mesures nécessaires prévues par les lois et règlements de cet Etat, pour protéger la succession et pour transmettre au fonctionnaire consulaire la copie du testament, si celui-ci a été dressé par le défunt, ainsi que toutes les informations dont elles disposent au sujet des ayant droit, de leur domicile et de leur séjour, de la valeur et de la composition de la succession, y compris les sommes provenant des assurances sociales, les revenus, les polices d'assurance. Elles informeront également de la date de l'ouverture de la procédure successorale ou de l'état de cette procédure.

3. Le fonctionnaire consulaire est autorisé sans être tenu de présenter une procuration à représenter conformément aux lois et règlements de l'Etat de résidence directement ou indirectement par l'entremise de son représentant, devant les tribunaux ou autres autorités compétentes de l'Etat de résidence, un ressortissant de l'Etat d'envoi ayant droit à la succession ou bien ayant des prétentions à une succession dans l'Etat de résidence, au cas où cet héritier est absent ou n'a pas désigné son mandataire.

4. Le fonctionnaire consulaire a le droit de demander des autorités compétentes de l'Etat de résidence:

- a) la conservation de la succession, la pose de scellés ainsi que leur levée, la prise de mesures en vue de la conservation de la succession, y compris la désignation d'un administrateur de la succession, ainsi que de participer à ces opérations;
- b) la vente des biens faisant partie de la succession ainsi que la communication de la date fixée pour cette vente afin qu'il puisse y être présent.

5. Au moment de la fin de la procédure successorale ou d'autres formalités officielles, les autorités compétentes de l'Etat de résidence informeront, sans retard, le fonctionnaire consulaire, et après paiement des dettes, taxes et impôts, lui transmettront dans un délai de trois mois la succession ou bien les parts personnelles des personnes qu'il représente.

6. Au cas où la valeur de la succession est de peu d'importance, le fonctionnaire consulaire pourra réclamer

spadkowe zostało mu przekazane. Będzie on miał wówczas prawo przekazania go osobom uprawnionym.

7. Urzędnik konsularny ma prawo otrzymania, w celu przekazania osobom uprawnionym, udziałów spadkowych i zapisów przypadających obywatelom Państwa wysyłającego, nie mającym miejsca stałego pobytu w Państwie przyjmującym, oraz otrzymywania kwot, które przypadają osobom uprawnionym z tytułu odszkodowań, rent, ubezpieczeń społecznych, zaległych zarobków i polis ubezpieczeniowych.

8. Przekazanie mienia i należności do Państwa wysyłającego, stosownie do postanowień ustępów 5, 6 i 7, może być dokonane jedynie zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego.

Artykuł 46

Smierć obywatela nie posiadającego miejsca stałego pobytu

1. W przypadku gdy obywatel Państwa wysyłającego nie posiadający miejsca stałego pobytu w Państwie przyjmującym zmarł w czasie podróży w tym Państwie, przedmioty pozostałe po nim są przekazywane przez właściwe organy Państwa przyjmującego, bez specjalnego postępowania, urzędnikowi konsularnemu Państwa wysyłającego. Urzędnik konsularny spłaci długi zaciągnięte przez osobę zmarłą w czasie jej pobytu w Państwie przyjmującym, do wysokości wartości przekazanych przedmiotów.

2. Postanowienie artykułu 45 ustęp 8 stosuje się odpowiednio do mienia określonego w ustępie 1.

Artykuł 47

Pomoc statkom

Urzędnik konsularny ma prawo udzielenia wszelkiej pomocy przewidzianej w niniejszej konwencji statkom Państwa wysyłającego, jak również załogom tych statków podczas ich pobytu na wodach terytorialnych lub wewnętrznych Państwa przyjmującego, włącznie z portami, od momentu dokonania odprawy tych statków związanych z ich wejściem. Może korzystać z prawa nadzoru i inspekcji w stosunku do statków tego Państwa i ich załóg. W tym celu może on również odwiedzać statki Państwa wysyłającego i przyjmować wizyty kapitanów i załóg tych statków.

Artykuł 48

Uprawnienia urzędnika konsularnego dotyczące statku i jego załogi

Urzędnik konsularny ma prawo, w stosunku do statków Państwa wysyłającego, pod warunkiem, że nie będzie to sprzeczne z ustawodawstwem Państwa przyjmującego:

- a) przesłuchiwać kapitana statku lub innych członków załogi, sprawdzać, przyjmować i poświadczać dokumenty statku, przyjmować oświadczenia dotyczące

que les biens successoraux lui soient remis. Il aura alors le droit de les transmettre aux personnes intéressées.

7. Le fonctionnaire consulaire a le droit de recevoir en vue de les transmettre aux personnes intéressées les parts personnelles et les legs revenant aux ressortissants de l'Etat d'envoi, ne résidant pas dans l'Etat de résidence, comme également de recevoir les sommes qui reviennent aux personnes intéressées au titre d'indemnités, de pensions, d'assurances sociales, d'arriérés de salaires et de polices d'assurances.

8. Le transfert des biens et avoirs à l'Etat d'envoi en application des dispositions des paragraphes 5, 6 et 7 du présent article ne pourra se faire que conformément à la législation de l'Etat de résidence.

Article 46

Le décès d'un ressortissant non résident

1. Au cas où un ressortissant de l'Etat d'envoi, ne résidant pas dans l'Etat de résidence, venait à décéder au cours de son voyage dans cet Etat, les effets du défunt seront remis par les autorités compétentes de l'Etat de résidence sans procédure spéciale au fonctionnaire consulaire de l'Etat d'envoi. Le fonctionnaire consulaire remboursera les dettes contractées par le défunt au cours de son séjour dans l'Etat de résidence jusqu'à la valeur des effets remis.

2. La disposition de l'article 45 paragraphe 8 s'applique également aux biens visés au paragraphe 1 du présent article.

Article 47

Assistance aux navires

Le fonctionnaire consulaire a le droit de prêter toute sorte d'assistance prévue dans la présente Convention aux navires de l'Etat d'envoi ainsi qu'aux équipages de ces navires pendant leurs séjours dans les eaux territoriales ou intérieures de l'Etat de résidence, y compris les ports, dès que ces navires ont été admis à la libre pratique. Il peut bénéficier du droit de contrôle et d'inspection à l'encontre des navires de cet Etat et de leurs équipages. Dans ce but, il peut également visiter les navires de l'Etat d'envoi et recevoir les capitaines et les équipages de ces navires.

Article 48

Droits du fonctionnaire consulaire concernant le navire et son équipage

En ce qui concerne les navires de l'Etat d'envoi, le fonctionnaire consulaire a le droit, à condition que cela ne soit pas contraire à la législation de l'Etat de résidence:

- a) d'interroger le capitaine du navire ou tout autre membre de l'équipage, vérifier, recevoir et viser les documents du navire, recevoir les déclarations rela-

statku, ładunku i podróży, jak również wydawać dokumenty niezbędne dla ułatwienia wejścia, pobytu i wyjścia statku;

- b) pośredniczyć w uregulowaniu i ułatwieniu uregulowania wszelkiego rodzaju sporów między kapitanem a innymi członkami załóg, włącznie ze sporami dotyczącymi umów o pracę i warunków pracy;
- c) podejmować odpowiednie czynności związane z zatrudnieniem lub zwolnieniem kapitana i innych członków załogi;
- d) podejmować niezbędne środki w celu zapewnienia leczenia szpitalnego i powrotu do kraju kapitana lub innego członka załogi;
- e) przyjmować, sporządzać lub podpisywać wszelkie świadectwa i inne dokumenty dotyczące obywatelstwa, własności i innych praw rzeczowych oraz stanu i eksploatacji statku;
- f) udzielać kapitanowi lub innym członkom załogi opieki i pomocy w ich stosunkach z sądami i innymi organami Państwa przyjmującego i w tym celu zapewniać im opiekę prawną, pomoc tłumacza lub jakiegokolwiek innej osoby;
- g) podejmować wszelkie środki potrzebne w celu zachowania dyscypliny i porządku na statku;
- h) dokonywać wszelkich innych czynności przewidzianych przez prawo Państwa wysyłającego w sprawach żeglugi.

Artykuł 49

Jurysdykcja na pokładzie statku

1. Sądy i inne właściwe organy Państwa przyjmującego nie mogą wykonywać swojej jurysdykcji co do przestępstw popełnionych na pokładzie statku Państwa wysyłającego, chyba że chodzi o:

- a) przestępstwa popełnione przez lub przeciwko obywatelowi Państwa przyjmującego albo przez lub przeciwko każdej innej osobie, która nie jest członkiem załogi;
- b) przestępstwa naruszające spokój, bezpieczeństwo portu lub wód terytorialnych bądź wewnętrznych Państwa przyjmującego;
- c) przestępstwa naruszające ustawy i inne przepisy Państwa przyjmującego dotyczące zdrowia publicznego, bezpieczeństwa życia ludzkiego na morzu, imigracji, spraw celnych, zanieczyszczenia morza lub wszelkiego nielegalnego przewozu;
- d) przestępstwa zagrożone według prawa Państwa przyjmującego karą pozbawienia wolności na czas nie krótszy niż pięć lat lub karą surowszą.

2. W innych przypadkach wspomniane wyżej organy mogą wykonywać swoją jurysdykcję jedynie na prośbę lub za zgodą urzędnika konsularnego.

tives au navire, à la cargaison et au voyage ainsi que de délivrer les documents indispensables pour faciliter l'entrée, le séjour et la sortie du navire;

- b) d'intervenir en vue de régler ou de faciliter le règlement selon la législation de l'Etat d'envoi de toutes sortes de différends entre le capitaine et les autres membres de l'équipage, y compris les différends relatifs aux contrats d'engagement et aux conditions de travail;
- c) de prendre des dispositions relatives à l'enrôlement ou au licenciement du capitaine et des autres membres de l'équipage;
- d) de prendre les mesures indispensables afin d'assurer l'hospitalisation et le rapatriement du capitaine ou de tout autre membre de l'équipage;
- e) de recevoir, dresser ou signer toutes sortes de certificats et autres documents concernant la nationalité, la propriété et autres droits réels, l'état et l'exploitation d'un navire;
- f) de prêter aide et assistance au capitaine du navire ou à tout autre membre de l'équipage dans leurs rapports avec les tribunaux et autres autorités de l'Etat de résidence et, à cet effet, leur assurer l'assistance juridique, celle d'un interprète ou de toute autre personne;
- g) de prendre toutes mesures utiles afin de sauvegarder la discipline et l'ordre à bord du navire;
- h) d'assurer l'application des lois et règlements de l'Etat d'envoi en matière maritime sur un navire de cet Etat.

Article 49

Jurisdiction à bord du navire

1. Les tribunaux et autres autorités compétentes en matière judiciaire de l'Etat de résidence ne peuvent exercer leur juridiction s'il s'agit d'infractions commises à bord d'un navire de l'Etat d'envoi, que dans les cas suivants:

- a) infractions commises soit par ou contre un ressortissant de l'Etat de résidence, soit par ou contre toute personne autre qu'un membre de l'équipage;
- b) infractions troublant la tranquillité ou la sécurité du port ou des eaux territoriales ou intérieures de l'Etat de résidence;
- c) infractions contre les lois et règlements de l'Etat de résidence concernant la santé publique, la sauvegarde de la vie humaine en mer, l'entrée et le séjour des étrangers, les prescriptions douanières, la pollution de la mer ou tout trafic illicite;
- d) infractions punissables aux termes de la législation de l'Etat de résidence d'une peine privative de liberté dont le minimum est de cinq ans ou d'une peine plus grave.

2. Dans les autres cas, les autorités visées ci-dessus ne peuvent agir qu'à la requête ou avec le consentement du fonctionnaire consulaire.

Artykuł 50

Interwencja organów Państwa przyjmującego na pokładzie statku

1. W przypadku gdy sąd lub inny organ Państwa przyjmującego zamierza zatrzymać lub aresztować na pokładzie statku Państwa wysyłającego kapitana, innego członka załogi, pasażera lub jakąkolwiek inną osobę, która nie jest obywatelem Państwa przyjmującego, albo też mając w posiadaniu przedmioty znajdujące się na statku lub przeprowadzić na pokładzie statku urzędowe dochodzenie, właściwy organ Państwa przyjmującego powiadomi o tym urzędnika konsularnego w takim czasie, aby umożliwić mu obecność na statku, zanim czynność ta zostanie podjęta. Jeśli z powodu nagłości sprawy powiadomienie urzędnika konsularnego było niemożliwe lub jeśli żaden urzędnik konsularny nie był obecny podczas sprawowania tych czynności, właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią niezwłocznie, nie później jednak niż w chwili, gdy wspomniane czynności mają zostać rozpoczęte. Właściwe organy Państwa przyjmującego ułatwią urzędnikowi konsularnemu widzenie się z osobą zatrzymaną lub aresztowaną i porozumiewanie się z nią, a także podejmowanie właściwych kroków w celu ochrony interesów zainteresowanej osoby lub statku.

2. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się do zwykłej kontroli przeprowadzanej przez organy Państwa przyjmującego w sprawach paszportowych, celnych, zdrowia publicznego, zanieczyszczeń morza i bezpieczeństwa życia na morzu, ani do czynności podjętych na prośbę lub za zgodą kapitana statku.

Artykuł 51

Awaria lub zatonięcie statku

1. Jeżeli statek Państwa wysyłającego uległ zatonięciu, rozbiciu, uszkodzeniu, osiadł na mieliźnie, został wyrzucony na brzeg lub doznał innej awarii na wodach terytorialnych lub wewnętrznych Państwa przyjmującego, włącznie z portami, właściwe organy tego Państwa powiadomią o tym niezwłocznie urzędnika konsularnego.

2. W przypadkach wymienionych w ustępie 1 właściwe organy Państwa przyjmującego, zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, podejmą wszelkie środki w celu zorganizowania ratowania i ochrony statku, pasażerów, załogi, wyposażenia statku, ładunku, zapasów i innych przedmiotów znajdujących się na statku, a także w celu zapobieżenia naruszeniu własności i nieporządku na statku lub ich zlikwidowania. Środki te zostaną podjęte także w stosunku do przedmiotów stanowiących część statku lub jego ładunek, które znalazły się poza statkiem. Właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią urzędnika konsularnego o podjętych środkach. Organy te udzielą pomocy urzędnikowi konsularnemu w celu podjęcia wszelkich kroków będących następstwem awarii, osadzenia na mieliźnie lub zatonięcia statku.

3. W przypadku gdy statek Państwa wysyłającego zatonię, a jego wyposażenie, ładunek, zapasy lub inne przedmioty, które znajdowały się na statku, zostały zna-

Article 50

Intervention des autorités de l'Etat de résidence à bord du navire

1. Au cas où un tribunal ou toute autre autorité de l'Etat de résidence a l'intention d'arrêter ou détenir à bord du navire de l'Etat d'envoi, le capitaine, un autre membre de l'équipage, un passager de ce navire ou toute autre personne qui n'est pas ressortissant de l'Etat de résidence, ou saisir un bien se trouvant à bord, ou engager à bord une enquête officielle, les autorités compétentes de l'Etat de résidence doivent en aviser au préalable le fonctionnaire consulaire afin qu'il puisse assister à l'exécution de telles mesures. Si en raison de l'urgence de l'affaire, il n'a pas été possible d'aviser le fonctionnaire consulaire ou si aucun fonctionnaire consulaire n'a été présent lors de l'exécution des mesures, les autorités de l'Etat de résidence informent sans délai et d'une manière complète le fonctionnaire consulaire des mesures qu'elles ont prises. Les autorités compétentes de l'Etat de résidence faciliteront au fonctionnaire consulaire la visite à la personne arrêtée ou détenue, ainsi que la communication avec cette personne et la prise de mesures appropriées visant à protéger les intérêts de la personne ou du navire intéressé.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne s'appliquent pas à un contrôle usuel, effectué par les autorités de l'Etat de résidence en matière de passeports, douane, santé publique, pollution de la mer et sauvegarde de la vie humaine en mer ou à toute autre démarche entreprise à la requête ou avec le consentement du commandant du navire.

Article 51

Avarie ou naufrage du navire

1. Si un navire de l'Etat d'envoi fait naufrage, est endommagé, échoué, rejeté sur le rivage ou subit toute autre avarie dans les eaux territoriales ou intérieures de l'Etat de résidence, y compris les ports, les autorités compétentes de cet Etat en informeront sans délai le fonctionnaire consulaire.

2. Dans les cas énumérés au paragraphe 1 du présent article, les autorités compétentes de l'Etat de résidence prendront, conformément à la législation de l'Etat de résidence, les mesures nécessaires afin d'organiser le sauvetage et la protection du navire, des passagers, de l'équipage, de l'équipement du navire, de la cargaison, des provisions, et autres objets se trouvant à bord et également afin d'éviter toute atteinte à la propriété et tout désordre à bord ainsi que pour les éliminer. Ces mesures seront prises également à l'encontre des objets faisant partie du navire ou de sa cargaison et éjectés hors bord. Les autorités de l'Etat de résidence informeront le fonctionnaire consulaire des mesures prises. Ces autorités accorderont leur aide au fonctionnaire consulaire, afin qu'il puisse prendre toutes les mesures à la suite de l'avarie, de l'échouement ou du naufrage.

3. Lorsqu'un navire naufragé de l'Etat d'envoi, son équipement, sa cargaison, ses provisions ou d'autres objets qui étaient à bord sont trouvés sur le rivage de

lezione na brzegu Państwa przyjmującego lub w pobliżu, albo zostały sprowadzone do portu tego Państwa i ani kapitan statku, ani jego pełnomocnik, ani agent portowy, ani przedstawiciel instytucji ubezpieczeniowej nie są obecni lub nie mogą podjąć kroków w celu zabezpieczenia tych przedmiotów lub postanowienia o dalszym ich przeznaczeniu, urzędnik konsularny jest upoważniony, w charakterze przedstawiciela właściciela statku, do podjęcia takich środków, jakie mógłby podjąć w tym samym celu właściciel, gdyby był obecny.

4. Urzędnik konsularny może również podjąć środki przewidziane w ustępie 3 w odniesieniu do każdego przedmiotu należącego do obywatela Państwa wysyłającego i pochodzącego ze statku lub z ładunku statku, bez względu na jego przynależność państwową, sprowadzonego do portu lub znalezione na brzegu, w pobliżu brzegu lub na statku uszkodzonym, osadzonym na mieliźnie lub zatopionym. Właściwe organy Państwa przyjmującego zawiadomią niezwłocznie urzędnika konsularnego o istnieniu takiego przedmiotu.

5. Urzędnik konsularny ma prawo uczestnictwa w postępowaniu wszczętym w celu ustalenia przyczyn awarii, osadzenia na mieliźnie lub zatonięcia statku, zgodnie z ustawodawstwem Państwa przyjmującego.

Artykuł 52

Zgon lub zaginięcie członka załogi

1. Jeżeli kapitan lub inny członek załogi statku Państwa wysyłającego zmarł lub zaginął w Państwie przyjmującym na statku lub na lądzie, kapitan lub jego zastępca oraz urzędnik konsularny Państwa wysyłającego są wyłącznie właściwi do sporządzenia spisu inwentarza przedmiotów, walerów i innego mienia pozostawionego przez zmarłego lub zaginionego i do dokonania innych czynności koniecznych dla zabezpieczenia mienia i jego przekazania w celu likwidacji spadku. Jeżeli jednak zmarły lub zaginiony jest obywatelem Państwa przyjmującego, kapitan lub jego zastępca sporządza spis inwentarza w czasie stwierdzenia zgonu lub zaginięcia. Jedna kopia tego spisu jest doręczana organom Państwa przyjmującego, właściwym do dokonywania wszelkich czynności koniecznych dla zabezpieczenia mienia i w razie potrzeby do likwidacji spadku. Organy te powiadomią o swych czynnościach urząd konsularny Państwa wysyłającego.

2. Uprawnienia urzędnika konsularnego określone w ustępie 1 wykonywane będą zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego.

Artykuł 53

Statki powietrzne

Postanowienia artykułów 47, 48, 49, 50, 51 i 52 stosuje się odpowiednio do statków powietrznych Państwa wysyłającego

l'Etat de résidence ou à proximité ou sont amenés dans le port de cet Etat, et que ni le capitaine du navire, ni son mandataire, ni l'agent maritime, ni les représentants des assurances ne sont présents ou ne peuvent prendre les dispositions ayant pour but leur conservation ou leur administration, le fonctionnaire consulaire est autorisé à prendre, en tant que représentant du propriétaire du navire, les dispositions que le propriétaire aurait pu prendre aux mêmes fins s'il avait été présent.

4. Le fonctionnaire consulaire peut également prendre les mesures prévues au paragraphe 3 du présent article, au sujet de tout objet appartenant à un ressortissant de l'Etat d'envoi et provenant du bord ou de la cargaison d'un navire, quelle que soit sa nationalité, amené dans un port ou trouvé sur le rivage ou à proximité du rivage ou sur le navire avarié, échoué ou naufragé. Les autorités compétentes de l'Etat de résidence doivent informer, sans délai, le fonctionnaire consulaire de l'existence d'un tel objet.

5. Le fonctionnaire consulaire a le droit de participer à l'enquête ouverte pour déterminer les causes de l'avarie, de l'échouement ou du naufrage, en se conformant aux lois et règlements de l'Etat de résidence.

Article 52

Décès ou disparition d'un membre de l'équipage

1. Si le capitaine ou tout autre membre de l'équipage d'un navire de l'Etat d'envoi meurt ou disparaît dans l'Etat de résidence à bord du navire ou sur terre, le capitaine ou son remplaçant ainsi que le fonctionnaire consulaire de l'Etat d'envoi sont les seuls compétents à faire l'inventaire des objets, valeurs et autres biens laissés par le défunt ou le disparu et à effectuer les autres démarches nécessaires pour la conservation des biens et pour les transmettre en vue de liquider la succession. Toutefois, si le défunt ou disparu est ressortissant de l'Etat de résidence, le capitaine ou son remplaçant dresse l'inventaire au moment de la constatation du décès ou de la disparition. Une copie de cet inventaire est remise aux autorités de l'Etat de résidence, qui sont compétentes pour effectuer toutes sortes de démarches indispensables pour la conservation des biens et, en cas de besoin, pour la liquidation de la succession. Ces autorités informeront de leurs démarches le poste consulaire de l'Etat d'envoi.

2. Dans le cas où un fonctionnaire consulaire exerce les droits en matière de succession visés au paragraphe 1 du présent article, il doit se conformer aux lois et règlements de l'Etat de résidence.

Article 53

Aéronefs

Les dispositions des articles 47, 48, 49, 50, 51 et 52 sont également applicables aux aéronefs de l'Etat d'envoi, dans la mesure où elles sont susceptibles d'être appliquées.

Artykuł 54

Oplaty i inne należności konsularne

1. Urząd konsularny może pobierać na terytorium Państwa przyjmującego opłaty i inne należności za dokonane czynności konsularne, zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa wysyłającego.

2. Kwoty pobierane z tytułu czynności konsularnych, wymienione w ustępie 1, są zwolnione od wszelkich podatków i opłat w Państwie przyjmującym.

Artykuł 55

Inne funkcje konsularne

Urzędnik konsularny może wykonywać wszelkie inne funkcje konsularne, powierzone mu przez Państwo wysyłające, których nie zakazują ustawy i inne przepisy Państwa przyjmującego.

CZĘŚĆ V

Postanowienia ogólne i końcowe

Artykuł 56

Przestrzeganie ustaw i innych przepisów Państwa przyjmującego

1. Wszystkie osoby, korzystając z przywilejów i immunitetów na podstawie niniejszej konwencji, obowiązane są, bez uszczerbku dla swych przywilejów i immunitetów, przestrzegać ustaw i innych przepisów Państwa przyjmującego.

2. Pomieszczenia konsularne nie powinny być używane w sposób niezgodny z wykonywaniem funkcji konsularnych.

Artykuł 57

Wykonywanie funkcji konsularnych przez przedstawicielstwo dyplomatyczne

1. Postanowienia niniejszej konwencji stosuje się odpowiednio w przypadku wykonywania funkcji konsularnych przez przedstawicielstwo dyplomatyczne.

2. Imiona i nazwiska członków przedstawicielstwa dyplomatycznego przydzielonych do wydziału konsularnego przedstawicielstwa dyplomatycznego są notyfikowane Ministerstwu Spraw Zagranicznych Państwa przyjmującego.

3. Członkowie przedstawicielstwa dyplomatycznego, wymienieni w ustępie 2, korzystają nadal z przywilejów i immunitetów przysługujących im na podstawie ich statutu dyplomatycznego.

Article 54

Droits et taxes consulaires

1. Le poste consulaire peut percevoir sur le territoire de l'Etat de résidence des droits et taxes en contrepartie des services consulaires rendus, conformément aux lois et règlements de l'Etat d'envoi.

2. Les sommes perçues au titre des services consulaires rendus, visées au paragraphe 1 du présent article, sont exemptes de tous impôts et taxes de l'Etat de résidence.

Article 55

Autres fonctions consulaires

Le fonctionnaire consulaire peut remplir toutes sortes d'autres fonctions consulaires, dont le charge l'Etat d'envoi, si celles-ci ne sont pas contraires aux lois et règlements de l'Etat de résidence.

TITRE V

Dispositions generales et finales

Article 56

Respect des lois et règlements de l'Etat de résidence

1. Toutes les personnes jouissant des privilèges et immunités en vertu de la présente Convention, sont tenues de respecter les lois et règlements de l'Etat de résidence, sans préjudice de leurs privilèges et immunités.

2. Les locaux consulaires ne seront pas utilisés d'une façon incompatible avec l'exercice des fonctions consulaires.

Article 57

Exercice des fonctions consulaires par la mission diplomatique

1. Les dispositions de la présente Convention s'appliquent également dans le cas où les fonctions consulaires sont exercées par la mission diplomatique.

2. Les prénoms et noms des membres de la mission diplomatique, affectés au service consulaire de la mission diplomatique, seront notifiés au Ministère des Affaires Etrangères de l'Etat de résidence.

3. Les membres de la mission diplomatique, visés au paragraphe 2 du présent article, continuent à jouir des privilèges et immunités dont ils bénéficient au titre de leur statut diplomatique.

Artykuł 58

Ratyfikacja i wejście w życie

1. Niniejsza konwencja podlega ratyfikacji i wejdzie w życie po upływie trzydziestego dnia od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w Warszawie.

2. Niniejsza konwencja zawarta jest na czas nieokreślony. Może ona być wypowiedziana w drodze notyfikacji przez każdą z Umawiających się Stron. W takim przypadku utraci moc po upływie sześciu miesięcy od dnia wypowiedzenia.

Konwencję niniejszą sporządzono w Ankarze dnia 5 czerwca 1987 r. w dwóch oryginalnych egzemplarzach, każdy w językach polskim, tureckim i francuskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne; w razie rozbieżności przy ich interpretacji tekst francuski uważany będzie za rozstrzygający.

Na dowód czego Pełnomocnicy Umawiających się Stron podpisali niniejszą konwencję i opatrzyli ją pieczęciami.

Z upoważnienia
Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej

T. Olechowski

Z upoważnienia
Prezydenta
Republiki Tureckiej

N. Kandemir

Article 58

Ratification et entrée en vigueur

1. La présente Convention sera sujette à ratification et entrera en vigueur le trentième jour suivant la date de l'échange des instruments de ratification qui aura lieu à Varsovie.

2. La présente Convention entrera en vigueur pour une période indéfinie. Elle peut être dénoncée, par voie de notification, par chacune des Parties contractantes. Dans ce cas, elle cessera d'être en vigueur dans les six mois suivant le jour de la dénonciation.

Fait à Ankara, le 5 juin 1987 en double exemplaire originaux, tous les deux en langues polonaise, turque et française. Les trois faisant également foi. En cas de divergences dans l'interprétation le texte français prévaudra.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des Parties contractantes ont signé la présente Convention et y ont apposé les sceaux.

Pour
Le Conseil d'Etat
de la République Populaire
de Pologne

T. Olechowski

Pour
Le Président
de la République
de Turquie

N. Kandemir

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją, Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 1 października 1987 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *W. Jaruzelski*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *M. Orzechowski*

304

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 24 marca 1989 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji konsularnej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Turecką, podpisanej w Ankarze dnia 5 czerwca 1987 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 58 ust. 1 Konwencji konsularnej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Turecką, podpisanej w Ankarze dnia 5 czerwca 1987 r., dokonana została w Warszawie dnia 15 marca 1989 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wymienionej konwencji.

Powyższa konwencja wchodzi w życie dnia 14 kwietnia 1989 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *T. Olechowski*

305

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 2 września 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia na 1989 r. stawek i zasad obliczania odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych.

Na podstawie art. 18 ust. 4 ustawy budżetowej na rok 1989 z dnia 15 lutego 1989 r. (Dz. U. Nr 7, poz. 45 i Nr 25, poz. 134) i w związku z art. 3 ustawy z dnia 23 sierpnia 1989 r. o zmianach w wykonywaniu budżetu państwa w 1989 r. (Dz. U. Nr 50, poz. 286) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 14 kwietnia 1989 r. w sprawie określenia na 1989 r. stawek i zasad obliczania odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych (Dz. U. Nr 23, poz. 124) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W 1989 r. odsetki za zwłokę od nie uiszczonych w terminie podatków oraz od świadczeń pieniężnych,

do których mają zastosowanie przepisy o zobowiązaniach podatkowych, zwanych dalej „zaległościami podatkowymi”, pobiera się w wysokości 0,32% kwoty zaległości za każdy dzień zwłoki”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1989 r. i ma zastosowanie również do zaległości podatkowych powstałych przed tą datą, z tym że odsetki za zwłokę w wysokości określonej w § 1 pobiera się od zaległości podatkowych przypadających za okres od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

Minister Finansów: w z. W. Lewandowski

306

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA, LEŚNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 31 sierpnia 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie niektórych opłat oraz bonifikat stosowanych w nasiennictwie.

Na podstawie art. 42 ust. 5 ustawy z dnia 10 października 1987 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 31, poz. 166 i z 1989 r. Nr 6, poz. 33) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 29 lutego 1988 r. w sprawie niektórych opłat oraz bonifikat stosowanych w nasiennictwie (Dz. U. Nr 8, poz. 61 i z 1989 r. Nr 36, poz. 200) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Posiadacze gruntów rolnych, nabywający kwalifikowany materiał siewny zbóż do siewu i ziemniaka do sadzenia, korzystają z bonifikaty w cenie nabycia tego materiału; bonifikata wynosi:

- 1) 2500 zł za 100 kg nasion zbóż,
- 2) 3400 zł za 100 kg sadzoniaków ziemniaka od-

mian skrobiowych lub odpornych na mątwika, nabywanych od dnia 1 września do dnia 31 grudnia, oraz 2000 zł za 100 kg tych sadzoniaków, nabywanych od dnia 1 stycznia do dnia 15 maja,

- 3) 3000 zł za 100 kg sadzoniaków ziemniaka innych odmian niż te, o których mowa w pkt 2, nabywanych od dnia 1 września do dnia 31 grudnia, oraz 1700 zł za 100 kg tych sadzoniaków, nabywanych od dnia 1 stycznia do dnia 15 maja.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej: K. Olesiak

307

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 30 sierpnia 1989 r.

w sprawie sposobu prowadzenia rejestru jednostek samorządu zawodowego niektórych podmiotów gospodarczych.

Na podstawie art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o samorządzie zawodowym niektórych podmiotów gospodarczych (Dz. U. Nr 35, poz. 194) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rejestr zrzeczeń handlu i usług, zrzeczeń transportu oraz innych organizacji podmiotów gospodarczych, a także ich ogólnokrajowych reprezentacji, prowadzi się w księdze rejestrowej według ustalonego wzoru.

§ 2. Dla każdego zrzeczenia handlu i usług, zrzeczenia transportu oraz dla innej organizacji podmiotów gospodarczych, a także dla każdej ich ogólnokrajowej reprezentacji, prowadzi się oddzielne akta rejestrowe, obejmujące akta postępowania o zarejestrowanie oraz dołączane sukcesywnie akta postępowania w sprawach o dokonanie dalszych wpisów w rejestrze, a także wszelkie dokumenty stanowiące podstawę dokonania wpisu.

§ 3. 1. Księga rejestrowa składa się z następujących rubryk:

- rubryka pierwsza — liczba porządkowa wpisu,
- rubryka druga — data wpisu,
- rubryka trzecia — nazwa i siedziba,
- rubryka czwarta — przedmiotowy i terytorialny zakres działania,
- rubryka piąta — organ uprawniony do kierowania i reprezentowania organizacji oraz imiona i nazwiska osób wchodzących w jego skład,
- rubryka szósta — sposób reprezentowania i zaciągania zobowiązań majątkowych,
- rubryka siódma — wzmianka o złożeniu statutu i wprowadzonych do statutu zmianach,
- rubryka ósma — uwagi.

2. W rubryce „uwagi” zamieszcza się w szczególności wzmiankę o wykreśleniu organizacji z rejestru.

§ 4. 1. Wniosek o wpis do rejestru powinien zawierać dokładne dane potrzebne do wypełnienia poszczegól-

nych rubryk rejestru. Do wniosku powinny być dołączone dokumenty mające stanowić podstawę wpisu.

2. Podstawą postanowienia zarządzającego wpis do rejestru są wyłącznie dokumenty złożone do akt rejestrowych. W postanowieniu zarządzającym wpis do rejestru sąd określa dosłowną treść wpisu oraz rubrykę rejestru, w której wpis ma być dokonany.

3. Sąd rejestrowy może w treści wpisu powołać się na dokument złożony do akt postępowania rejestrowego. Dokument ten uważa się wówczas za objęty treścią wpisu.

§ 5. 1. Podstawą postanowienia zarządzającego pierwszy wpis do rejestru są dołączone do wniosku następujące dokumenty:

- 1) dla organizacji tworzonej w trybie inicjatywy założycielskiej — statut,
- 2) dla powoływanej ogólnokrajowej reprezentacji zrzeszeń — statut i uchwała co najmniej 10 organizacji określonych w art. 2 ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o samorządzie zawodowym niektórych podmiotów gospodarczych (Dz. U. Nr 35, poz. 194),
- 3) dla organizacji wymienionej w art. 8 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 2 — statut i uchwała o przekształceniu.

2. Statut składa się w dwóch egzemplarzach.

§ 6. Przepisy dotyczące dokonania wpisu stosuje się odpowiednio do wykreślenia wpisu.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: Ł. Balcer

Oplata za prenumeratę na rok 1989 wynosi: Dziennika Ustaw zł 3.200,—; załącznika do Dziennika Ustaw zł 700,—; Monitora Polskiego zł 2.000,—.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1) niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów.

Redakcja: Biuro Prawne, 00-950 Warszawa, P-29, Al. Ujazdowskie 1/3.
Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, P-1,
ul. Powsińska 69/71, tel. 42-14-78 i 694-87-50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka” Zakład nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.